

občinski poročevalec

ŠT. 2

Občinski poročevalec, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva občine Domžale, izhaja dvakrat mesečno, vsa pospodišnja v občini ga dobivajo brezplačno. Glasilo ureja uredniški odbor v sestavi: Karel Kusar, Matjaz Brojan, Miro Ukmar, Franc Tekavec, Darko Gognjavec, Marjan Bolhar, Božo Jašovič, Marija Pukl in Jože Skok. Glavni urednik: Karel Kusar, tel.: 721-082, odgovorni urednik: Matjaz Brojan, tel.: 721-686, tehnični urednik: Franc Ravnikar, tel.: 721-082. Glasilo izhaja v nakladi 12.000 izvodov in ga tiska Delavska univerza Domžale. Rokopise sprejema odgovorni urednik, Ljubljanska 94, Domžale, naročene oglašje sprejema Delavska univerza Domžale, Kolodvorska 6, Rokopisov ne vračamo, fotografije pa le izjemoma. Glasilo je na podlagi sklepa številka 421-1/72 z dne 26. 11. 1974 Sekretariata za informacije Izvršnega sveta SR Slovenije oproščeno plačila temeljnega davka od prometa proizvodov.

Glasilo je bilo dne 25. 7. 1970 odlikovano s Priznanjem Skupščine občine Domžale za uspešno informiranje, dne 24. 4. 1974 pa s srebrnim Priznanjem Osvobodilne fronte slovenskega naroda za uspešno informiranje delovnih ljudi in občanov občine Domžale.

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA DOMŽALE Domžale, 14. januar 1981, Leto XX

Nazamenljiv je bil tudi teoretični prispevek, ki ga ima tovariš Kardelj tudi pri oblikovanju vprašanj politične ureditve socialističnega samoupravljanja. Teoretično je pojasnil zgodovinsko nujnost, da se politična ureditev socialističnega samoupravljanja konstituira in razvija v obliki delegacij proizvajalcev, s tem pa ta sistem pravzaprav preneha obstajati kot klasična politična ureditev. Prav tako je velika zasluga Edvarda Kardelja, da je teoretično prikazal, da se samoupravni procesi v takšnih pogojih lahko demokratično razvijajo samo takrat, če spoštujejo pluralizem samoupravnih interesov vseh subjektov socialistične družbe. Seveda pri tem ne gre samo za svobodno izražanje in delovanje pluralizma

Ob obletnici rojstva Edvarda Kardelja:

JASNA KARDELJEVA MISEL — VODILO NA POTI SOCIALISTIČNEGA SAMOUPRAVLJANJA

Dosleden revolucionarni razvoj socialističnega samoupravljanja in smelo teoretično kot praktično delo na tej poti sta pogoj za uspešno reševanje problemov socialistične gradnje ter ekonomske stabilnosti in neodvisnosti naše družbe. Samoupravljanje kot svetli cilj delavske zavesti in ni nekaj novega. Vendar pa so naša socialistična praksa in teorija, posebej pa teoretična misel Edvarda Kardelja ne le prispevali k vnovični uveljavitvi zamisli in prakse samoupravljanja, temveč prvič v zgodovini tudi v praksi uresničujejo samoupravljanje kot celovit proces in sistem organizacije socialistične družbe. Prav v tem je tudi velika zasluga tovariša Kardelja.

samoupravnih interesov, ampak tudi za nenehni proces njihovega usklajevanja na vseh stopnjah organizirane družbe.

Dediščina Edvarda Kardelja

Ustvarjalna dediščina tovariša Kardelja je, kot vemo, zelo bogata.

voja socializma v naši državi in njegovega razvoja kot svetovnega procesa, pa tudi bistvena vprašanja razvoja gibanja in politike nevrščenosti. Zato je pričakovati, da bodo tudi razprave, ki bodo potekale v okviru tega centra, zelo

OB KULTURNEM PRAZNIKU

Slovenci smo lahko ponosni, da imamo svoj kulturni praznik, kakor smo ponosni na človeka, pesnika, ki je utrl pot slovenski poeziji v sam svetovni literarni vrh, in čigar dan smrti smo si izbrali, da ga vsako leto počastimo. France Prešeren že dolgo za nas ni več le pesnik, ki je mojster besede in duha, temveč pojem, ki nam je dal duhovne vrednote, ki vzpodbujajo v človeku najčistejša čustva in ljubezen do svobode, bratstva in brezmejno privrženost lastnemu narodu. Čas stotridesetih in več let ni vzel moči Prešernovim besedam, ampak jih je še pomnožil in njihova resničnost in pristnost nas še vedno prepričata in v polni meri živita v nas.

Kultura je postala del našega vsakdanjega življenja. Presegla je okvire umetnosti, in narobe je, če jo istovetimo z umetnostjo. Beseda kultura je naša pot na številna področja, kjer se s ponosom uporablja. Od tehnične in telesne do srčne kulture, kulturnega obnašanja, kulturne zgodovine in dediščine, kulturnih odnosov, kulturne ravni, kulturnega sporočila, ki vsi skupaj dvigajo našo kulturno zavest.

Če sedimo pred televizorjem in gledamo športne prireditve, nam to morda prinese užitek, še zdaleč pa ne telesne pripravljenosti in vzdržljivosti. In prav nič drugače ni z umetnostjo. Le redkokdaj nam televizija resnično nudi umetniško doživetje. Televizija le sporoča in prikazuje. Koncert ali gledališka igra v dvorani, slikarska razstava,

knjiga in ples pa zahtevajo od nas duhovno napetost, živa predstava privlači, prevzame, umetnik lahko vzpostavi neposreden stik s poslušalcem, gledalcem, bralcem. To je treba doživeti in občutiti in potem znaš tudi ceniti. In tako se naučiš tudi ločiti dobro od slabega. Kulturna izobrazba dobi široko obzorje.

Na grobeljskih koncertih se predstavljajo priznani umetniki, tudi taki, ki po svetovnih odrih žanjejo uspehe. Srečanje slovenskih igralcev monodrame prinaša novost na naš oder, ki pa je marsikje že zelo usidrana v program malih odrov in zelo cenjena. Tu so revija komornih in simfoničnih orkestrrov, revija pihalnih orkestrrov, revije pevskih zborov, likovne razstave, številne gledališke igre naših dramskih skupin in še cel kup prireditev, ki zaslužijo, da si jih ogledamo in ki nas kulturno osveščajo. Tudi knjižnice ne smemo pozabiti, kajti niso nam dostopne vse knjige in nismo tako vsevedni, da bomo vedno znali izbrati dobro knjigo zase.

Kulturna dejavnost je široka in odprta navzven. In še bolj bi morala biti. Še več sodelovanja, več povezave, zblizanja med tistimi, ki so radi na odru in tistimi, ki so raje v dvorani. Vsak korak v umetnost, vsak korak v kulturo pomeni korak v napredek, korak v boljši jutri.

Tomaž Bole

DANES BERITE:

- Administracija — kakšno potrebujemo
- Obeležje 8. marca
- Okvirni program 40-letnice vstaje
- Nič nas naj ne preseneti
- Skrb za varnost
- Steklina — dobro bi bilo vedeti

DELEGATSKA PRILOGA PRINAŠA:

- Pred javno razpravo o družbenem planu občine
- Različne novice o odlokih o davkih občanov

ADMINISTRACIJA — KAKŠNO POTREBUJEMO IN KOLIKO?

Administracija je pri nas splošno uporabljen tuj izraz, za katerega bi malce težko našli ustrezno slovensko besedo, kajti zadovoljiti bi se morali z izrazom uradovanje, opravljanje kakih poslov, pri tem pa navadno najprej pomislimo na občinsko upravo, na posamezne samoupravne interesne skupnosti, vse pogosteje pa pozabljamo na administracijo v združenem delu, ki pa je tudi ni niti tako malo. In prav za administracijo lahko ugotovimo, da je postala ena največkrat uporabljenih besed v zadnjem času, o kateri razpravljajo na različnih ravneh, lotil pa se je je tudi Centralni komite ZKS: na njegovo pobudo so bile pri izvršnih svetih posameznih občin osnovane komisije za ugotavljanje vzrokov razraščanja administracije.

(Nadaljevanje s 1. strani)

raznolike. To, da je letos, ko poteka 71 let od rojstva Edvarda Kardelja, razprava namenjena samoupravljanju kot poti osvobodilnega dela, je nedvomno dokaz, da je tovariš Kardelj najvidnejši jugoslovanski teoretik socialističnega samoupravljanja in eden od najvidnejših ustvarjalcev na tem področju v zgodovini marksizma.

Sodobni trenutek samoupravne družbe, moramo upoštevati tudi kadar gre za sodobni svet z vsemi njegovimi protislovji. Sedanji trenutek je morda trenutek najgloblje krize sodobnega sveta od konca druge svetovne vojne. Ne gre samo za gospodarsko krizo, ampak za svojevrstno splošno krizo dosedanjega sistema izkoriščanja, manipuliranja in obnašanja ljudi in narodov.

V kapitalističnih državah se vse bolj zavedajo, da parlamentarna ureditev in država blaginje — sami po sebi ne zagotavljata demokracije in nenehne rasti proizvodnih sil. Težave — gospodarske in politične — s katerimi se soočajo tudi posamezne socialistične države, samo potrjujejo, da etatizem ne more uspešno reševati gospodarskih, socialno-razrednih in političnih problemov nadaljnjega razvoja socializma in da ne odpira vidikov za izpopolnjevanje socialistične ureditve. Zato v obeh sistemih, čeprav v različnih oblikah, delavski razred išče poti za neposredno udeležbo v procesu odločanja v proizvodnji in družbi. Ne gre več za to, da se samoupravljanje pojavlja kot alternativa samo v revolucijah in kriznih razmerah, ampak je to objektivna možnost, ki ima svoje zgodovinske temelje.

Delo, ki nas čaka

Del razlogov, da samoupravni dosežki še niso na ravni stvarnih možnosti naše družbe, je tudi v nezadostni razvitosti naše material-

ne osnove, v perečih razlikah v stopnji razvitosti republik in pokrajin in v neenakosti gospodarskega in širšega družbenega položaja posameznih delov našega delavskega razreda. Naš gospodarski razvoj je pred tako velikimi težavami, da je preobrat na tem področju ne le nujnost, ampak se postavlja tudi kot vprašanje izpita moči, politične zrelosti in revolucionarne doslednosti naše družbe. V tej luči smo lani dosegli nekatere pozitivne spremembe pri delitvi družbenega proizvoda v korist gospodarstva, občutno zmanjšali primanjkljaj v plačilni bilanci države in prvič v preteklem srednjoročnem obdobju upočasnili investicijsko in proračunsko porabo, medtem ko je akumulativna sposobnost delovnih kolektivov narasla. Če ob tem upoštevamo tudi doseženo pospešeno gospodarsko rast in povečanje zaposlenosti, lahko rečemo, da že zanjemo prve stabilizacijske rezultate, čeprav je še prezgodaj trditi, da smo vzpostavili nezaustavljiv trend gospodarske stabilizacije in smotrnega gospodarjenja. Leto 1981, v katerem moramo premostiti številne težave, bo odločujočega pomena za stabilizacijo.

Edino merilo je delo

Še vedno smo namreč daleč od kakovostne preobrazbe, ki je lahko edino merilo uspešnosti družbeno-gospodarske stabilizacije. To je zahteva, ki je ni mogoče uresničiti čez noč in ki smo jo vnesli v novi petletni načrt. Jasno je, da brez bistvenih sprememb odnosov v proizvodnji — predvsem pri razpolaganju z družbenim viškom dela v korist delavskega razreda — ni mogoč hitrejši razvoj proizvodnih sil, niti rast produktivnosti in znanstveno-tehnološke revolucije na temelju samoupravljanja. Odločujoča vloga združenih proizvajalcev v procesu družbene reprodukcije je

razreševati ta problem in sicer prav tako v okviru komisije pri Izvršnem svetu, ki pa se je razdelila na dve delovni skupini. Prva bo obravnavala oz. ugotavljala vzroke za razraščanje administracije v gospodarstvu, druga pa na področju družbenih dejavnosti.

Vzrokov je seveda veliko, pa si oglejmo najbolj splošne, za katere bomo morali tudi v naši občini ugotavljati v koliki meri so prisotni. Pretirana administracija se ponekod pojavlja kot nemoč delavcev, da bi sami upravljali s pogoji in rezultati svojega dela. Dohodkovni odnosi niso urejeni, vse temelji na osnovi administrativnega urejanja. Drugi vzrok je včasih slaba organizacija in kadrovska neusposobljenost na tem področju, posledica pa so tudi bistveno drugačni pogoji in delovna disciplina v administraciji kot v neposredni proizvodnji. Eden izmed temeljnih vzrokov je tudi zbiranje množice takšnih in drugačnih podatkov, ki so enaki ali skoraj enaki za različne službe, pa jih kljub temu znova in znova zbiramo.

pogoj za odpravo virov etatične moči, odpravo razdeljevanja delavskega razreda in samoupravljanja in za odpravo območno političnih spon v proizvodnih tržnih tokovih. Na kratko, brez tega ni možna trajnejša stabilizacija našega gospodarstva.

Načelo: sporazumevanje in dogovarjanje

Samoupravni socialistični demokraciji je lastno načelo dogovarjanja, sporazumevanja in dialoga. Seveda vedno s stališč dolgoročnih interesov delavskega razreda. Vendar pa se na tem področju pogosto soočamo s pripombami, da dogovarjanje med republikami in pokrajinami teče prepočasno in da to škodi gospodarskemu in celotnemu razvoju države.

V prihodnjem letu bo 12. kongres ZKJ. Obdobje do kongresa je treba izkoristiti za kritično analizo materialne in celotne preobrazbe družbe, razvoja samoupravljanja in delovanja ZK. Na kongresu moramo imeti jasno in vsestransko oceno prehojene poti, pa tudi jasne pogoje in dejavnike za obvladovanje negativnih tendenc v našem sedanjem družbenem razvoju in vseh možnosti dela, v katerem je imel izjemno pomembno vlogo Edvard Kardelj.

Ob 71. letnici Kardeljevega rojstva so letos pripravili tokrat že drugič tribuno — teoretične razprave na temo „Misel in revolucionarno delo Edvarda Kardelja.“

Že lani je to znanstveno srečanje, potem ko se je Jugoslovanski center za teorijo in prakso samoupravljanja v Ljubljani poimenoval po Edvardu Kardelju, postalo tradicionalna oziroma trajna priložnost preverjanja in ocenjevanja dosežka naše teoretične misli in zgodovinskega razvoja naše družbe.

komisije imajo naroge, da bi uprizarjale nekakšen „lov na čarovnice“, pač pa bi morale ugotavljati resnično stanje. Naloga nas vseh namreč je, da se končno zavemo, da je od vseh delavcev odvisna rast administracije, kajti delavci naj bi svoje interese in stališča uresničili preko svojih delegatov ne pa preko administracije. V vseh sredinah bo potrebno sedanje stanje pregledati in osvetliti oblike in postopke dela administracije. Vsi delovni ljudje moramo biti s potekom te družbene akcije seznanjeni in se po svojih možnostih vanjo vključevati. Potrebujemo učinkovito in uspešno administracijo, ki nam bo v pomoč. Z njenim delom naj bi bili delavci zadovoljni. S svojim delom pa naj bodo zadovoljni tudi delavci v administraciji, ki se včasih počutijo kar precej odtujene od delavcev v neposredni proizvodnji. V program dela obeh komisij so zajete naslednje naloge:

1. razmejitev delokrogov v administraciji. Ob tej razmejitvi bomo lahko ugotavljali, kaj so strokovne službe, kaj pa resnično predstavlja delo v administraciji,

2. izdelava analize dejanskega stanja administrativnih služb. Pri tem bomo skušali pripraviti tudi primerjalne podatke iz prejšnjih let in na podlagi primerjave ugotoviti, kako se je številčno širila naša administracija,

3. ugotoviti bo treba, v kakšni meri so statutarne, statusne in druge spremembe v DO vplivale na rast administracije. Pri tem seveda ne bomo smeli zanemariti povečanega obsega dejavnosti posameznih DO,

4. v zvezi s tem bomo izdelali vprašalnik. Na osnovi njegove analize pa bomo lahko ugotovili vzroke, rasti administracije in hkrati izdelali predloge ukrepov in aktivnosti za povečanje produktivnosti administracije in zmanjšanje družbene režije.

Ob tem naj omenimo tudi veliko vlogo avtomatske obdelave podatkov, ki je sicer našla mesto tudi v našem srednjoročnem planu, vendar mu bomo morali v bodoče posvetiti več pozornosti.

Delovna skupina za družbene dejavnosti pa je na svojem sestanku predlagala že kar nekatere konkretne predloge za zmanjšanje administracije v naši občini. Naj kar naštejemo nekatere primere:

— združevanje oz. povezovanje strokovno-administrativnih del v šolstvu,

— združevanje strokovnih služb krajevnih skupnosti,

— omejevanje, zaposlovanje v upravnih organih in strokovnih službah,

— poenostavitev in skrajševanje upravnih postopkov,

— povezovanje plansko-analitskih služb in pri tem izboljševanje tehnične opremljenosti,

— združevanje nekaterih strokovnih-administrativnih del za SIS materialne proizvodnje itd.

OBELEŽJE OSMEGA MARCA, MEDNARODNEGA DNEVA ŽENA

Obeleževanje 8. marca dobiva iz leta v leto vse bolj delovni značaj z vsemi možnimi oblikami aktivnosti od organiziranja posvetovanj, predavanj, kulturnih manifestacij, razstave, tovarniških delovnih razgovorov, oziroma okroglih miz, srečanj bork in aktivist NOB in mater padlih borcev vse do delovnih razgovorov z družbenopolitičnimi, kulturnimi, znanstvenimi ter proizvodnimi in kmečkimi delavkami.

Naša družbenopolitična usmerjenost ob 8. marcu bo v letošnjem jubilejnim letu naravnana zlasti v:

- obeleževanju 40 letnice vstaje,
- obeleževanju 40 letnice napredne ženske revije „Naša žena“
- uveljavljanje sprejetih stališč in uresničevanje srednjeročnega načrta v zaostrenih pogojih gospodarjenja,
- ocenjevanje aktivnosti žensk v delegatskih skupščinah, samoupravnih organih OZD, organih KS, ter drugih samoupravnih skupnostih že kot priprave na volitve v letu 1982,

Praznovanje 8. marca naj bi bila tudi priložnost, da izrazimo priznanje delavkam, še posebno tistim, ki so se s storilnostjo in kakovostjo svojega dela, z ustvarjalnostjo ter družbenopolitično aktivnostjo še posebej izkazale.

Z aktivnim pristopom k obeležju tega praznika, ki bi moral potekati v vsakem delovnem okolju, se bomo izognili raznim neprijetnim oblikam praznovanja, ki niso v skladu z našimi stvarnimi možnostmi in ne prispevajo k razreševanju tistih problemov, ki so še vedno prisotni v našem vsakdanjem delu in življenju.

Letošnje obeležje 8. marca povezuje s 40-letnico ustanovitve OF slovenskega naroda in ženske komisije pri Izvršnem odboru OF. Komisija je bila sestavljena iz predstavnic ustanovnih skupin z nalogo za čim širše vključevanje žensk v OF. Pomemben mejnik letošnjega obeleževanja pomeni tudi 40-letnica napredne ženske revije „Naša žena“. Uvodnik tovarišice Vide Tomšič „Poti in cilji ženskega gibanja“ v prvi številki „Naše žene“ januarja 1941, predstavlja legalno sporočilo KP Slovenije o sklepih 5. državne konference.

Vsakoletne obletnice družbenih dogodkov, pomembnih v našem razvoju, nas zavezujejo, da bomo hitreje reševali sistemska in razvojna vprašanja, ki neposredno zadevajo družbenoekonomski in politični položaj žensk.

8. marec je priložnost, da poudarimo pomembne naloge o uresničevanju srednjeročnega programa v zaostrenih pogojih gospodarjenja in da konkretiziramo uresničevanje aktualnih družbenih nalog v stabilizacijskih prizadevanjih.

Pomembna aktualna vsebina letošnjega leta so tudi kadrovske priprave na volitve. Zato ne smemo prezreti oceno o zastopanosti in aktivnosti žensk v delegatskih skupščinah, v samoupravnih organih OZD in drugih samoupravnih skupnostih z vidika njihove zastop

panosti v združenem delu in prispevka pri ustvarjanju dohodka.

Letošnje mednarodno leto invalidov nas zavezuje, da preverimo in ugotovimo, kako razrešujemo probleme in odnose do invalidnih delavk in kmečkih žensk ter aktivnost žensk kot proizvajalk in delegatk, pri razreševanju celovitih vprašanj skrbi za invalide. Skladno s srednjeročnimi dokumenti pa bi morali ovrednotiti tudi prizadevanja za množičnejšo obrambno in samozaščitno ljudsko gibanje s poudarkom na preverjanju možnosti večjega vključevanja žensk v te naloge in s tem tudi njihovem enakopravnem prispevku pri uresničevanju pravic in dolžnosti na tem področju.

Pri pripravi programov za obeležitev 8. marca posebej opozarjamo na knjigo tovarišice Vide Tomšič „Ženska v razvoju socialistične samoupravne Jugoslavije“, ki sta jo izdali in založili Delavska enotnost in Naša žena v letu 1980. V knjigi je poudarjeno, da boj za enakopravnost ljudi ne glede na spol, raso, narodnost, socialni razvoj ne more teči sam, neodvisno od drugih dogajanj, prizadevanj in bitk. Ta boj je v knjigi predstavljen kot sestavni del naše revolucije med NOB in kasneje v vsem povojnem obdobju. Spoznanja, podatki, mnenja in ugotovitve, ki jih knjiga nudi so znanja, ki jih potrebuje vsakdo v svoji družbenopolitični aktivnosti za hitrejšo spreminjanje razmer, s katerimi še vedno nismo zadovoljni, ker naš revolucionarni boj za osvoboditev človeka, posebej delavke in delavca, še ni končan.

Vsebinska obravnava knjige, ki naj bi jo organizirali v posameznih delovnih okoljih, vas bo vzpodbudila k učinkovitejšemu reševanju konkretnih problemov položaja žensk v naši družbi.

Temeljna vprašanja uresničevanja ustavnega družbenoekonomskega položaja žensk v naši družbi so neločljivi sestavni del ustavne preobrazbe naše družbe na načelih samoupravnega socializma. Položaj

KAKO IZVRŠUJEMO SKLEPE?

Dolgo smo spravljali skupaj prostorski plan, s katerim naj bi uredili izrabo zemlje za različne potrebe in namene. „Zemlja je bogastvo“, smo čestokrat dejali, pri tem pa jo pozabljali tudi racionalno trošiti. Prevladovali so številni opravičeni in neopravičeni razlogi, kar pa ni motilo skoraj nikogar, češ, saj zemlja je.

Ko smo se dolga leta usklajevali in dogovarjali o prostorskem planu, so izginjali hektarji najboljše zemlje. Gradili smo tovarne, ceste, stanovanjske hiše in naselja, pač tisto, kar so nam ponudili strokovnjaki, ob tem pa spet pozabili na zemljo tam, kjer je bila najbolj kakovostna.

Pregovor pravi, „da čez sedem let vse prav pride“, in tako je prišel tudi pred nas prostorski plan in to skoraj povsem usklajen, z vso mero racionalnosti in smotne porabe prostora. Razprave so stekle v vseh sredinah in na vseh nivojih, posebno še za to, da bi uskladili „kmetijske in industrijsko-strelske“ interese: to je LEK, Drtija in gramoznica na mengeškem polju. Bili smo dojemljivi, uskladili smo vse, in brez kakršnihkoli nasprotovanj sprejeli kar dvakrat delegatske odločitve, v katerih ni bilo nobene dvomnosti. LEK naj dobi 16 hektarjev za svojo razširitev – največja investicija v tem srednjeročnem obdobju za 70 starih milijard – Termit naj kar najbolj gospodarno širi svoje peskokope v Drtiji, v gramoznici se naj uredi strelišče in ostalo zemljišče usposobi za kmetijske namene. Dogovorjeni smo bili, vendar . . .

Nekateri na žalost razumejo sprejete odločitve kot novo gradivo za javno razpravo, za ponovno odpiranje že rešenih zadev. Ali res ne razumejo, da sklepe sprejemamo zaradi tega, da jih tudi uresničujemo? Zakaj je potrebno ponovno razpravljati o 16 hektarjih in to na skupščini, kjer bi morali realizirati sklep, da je treba vsem, ki bodo izgubili zemljo, dati drugo, da bodo lahko opravljali kmetijsko dejavnost? Zakaj vsiljevati svoje mnenje tudi drugim, če so se že opredelili tako, kakršno je bilo glasovanje v skupščini? Res je, da smo lahko strokovnjaki, vendar bi bila ta strokovnost veliko bolj dobrodošla drugod: na deset in stotih hektarjih neobdelane zemlje, ki je bila svoje čase arondirana, zemlje, ki ostaja zapuščenca – velika njiva polna plevela. Zakaj pogrevati Želodnik in industrijsko cono, če bi z regulacijo Rače in Radomlje tudi tu lahko ustvarili boljše pogoje za namembnost zemljišča, zraven pa pridobili že dolgo načrtovanih več sto hektarjev rodovitne zemlje? Kdaj bomo našli skupni jezik na področju kmetijstva vsi, ki se z njim ukvarjamo in to od Biotehnične fakultete, Poskusnega centra Jable, Kmetijske kooperacije, Agroemone do tistih, ki so povezani s kmetijstvom?

Ob takšnih razpravah pozabljamo, da so zbori delegatske skupščine najvišji del samouprave v občini, da so delegati odgovorni za vodenje javne razprave, sprejemanje aktov in da morajo skrbeti, da se vsi izvajalci preko svojih delegatskih sredin vključujejo v izvajanje sprejetih odločitev.

Bodimo konkretni in odkriti: družbeni plan občine je zbir vseh dejavnosti, prioritet in zmožnosti, je torej akt, ki je veljaven za vse! In ker smo kreatorji tega plana vsi, ni sprejemljiva niti volja posameznika niti pojav, da so za stanje v posameznih samoupravnih interesnih skupnostih krivi: izvršni svet, predsedstvo občinske skupščine in vodstva družbenopolitičnih organizacij, kajti plačani „funkcionarji“ bi se morali zavedati, kaj je njihova delovna dolžnost in da so izvrševalci tistega, kar je samoupravno in programsko sprejeto, ne pa tisti, ki bi izvršnim odborom in skupščinam vsiljevali mnenje, ki ni bilo nikjer dogovorjeno. Če govorimo o množtvu interesov, potem ni „mnoštvo“ v posamezniku, ampak v zbiru interesov vseh tistih, ki so za napredek. Ta napredek pa ni trmasto vztrajanje na enem samem členu kateregakoli zakona, ampak v pravilni konkretizaciji tega člena tako, da bo družba lahko napredovala.

Če smo sedem let oblikovali prostorski plan, potem naj nekateri ne bodo toliko naivni, da ga bomo sedaj sedem let podirali, raztegovali, nategovali in iskali v njem luknje za lastne poglede. Bodimo strokovni, vendar ne na račun nečesa, kar zamegljuje kmečko, telesno in zdravo rast domžalske družbe!

Delegat

delavk v združenem delu je treba presojeti v okviru splošnega položaja, ki ga imajo delavci v samoupravni družbi, pri čemer je najpomembnejše vprašanje, v kolikšni meri že uresničujejo svoj, z ustavo, zakonom o združenem delu in drugimi dokumenti, opredeljen družbenoekonomski položaj. Za enakopravno udeležbo v gospodarskem in družbenem življenju odloča

tih dela z družbenimi sredstvi in o delitvi ustvarjenega dohodka.

Svet za družbenoekonomski položaj žensk pri OK SZDL Domžale priporoča vsem delovnim sredinam, da obeležje 8. marca uskladijo z navedenimi priporočili in usmeritvami.

Svet za družbenoekonomski in politični položaj žensk pri OK SZDL D

ZAKLJUČNI RAČUNI 80

Smo pred razpravami o zaključnih računih. Sprejem zaključnega računa je za vsako samoupravno okolje zelo pomemben, saj iz podatkov in obrazložitve o poslovanju odkrivamo vrzeli pri gospodarjenju in se soočamo z lastnimi napakami, obenem pa na osnovi le-teh pripravljamo akcijske gospodarske načrte za tekoče leto.

Naloga osnovnih organizacij sindikata je, da usklajeno z drugimi družbenopolitičnimi organizacijami zagotovijo celovito in kritično razpravo ter odgovorno odločanje delavcev v organizacijah združenega dela ob sprejemanju zaključnih računov za leto 1980 in planskih dokumentov za leto 1981.

Naloge so tu:

Da bi delavci pravočasno in poglobljeno razpravljali in odločali

V članku o podelitvi srebrnega znaka ZSS je pomotoma izpadel tov. Berlec Vinko iz delovne organizacije HELIOS Domžale, ki je tudi prejel to priznanje za uspešno in aktivno delo, kot predsednik OO ZSS. Tov. Berlec in vsem bralcem se za neljubo napako opravičujemo.

Rabimo celovito informacijo

Informacije in poročila o poslovanju in gospodarjenju za leto 1980 morajo pripraviti poslovodni organi in strokovne službe OZD, vsebovati pa morajo: podatke o doseženem dohodku, akumulaciji, o osebnih dohodkih tako v masi kot na zaposlenega. Ti podatki morajo biti podani primerjalno s plani in s podatki v drugih organizacijah združenega dela in v panogi, to pa zato, ker primerjanje najbolj natančno pove, koliko smo napredovali, kje se zatika in kako odpraviti ovire pri gospodarjenju.

POSVET PREDSEDNIKOV IN SEKRETARJEV OO ZSMS OBČINE DOMŽALE

Konec meseca januarja so se na delovnem srečanju zopet zbrali predsedniki osnovnih organizacij sindikata in konferenc OO ZSS.

Osrednji del posveta je bil namenjen pripravi na letne članske sestanke, pripravi na 3. kongres samoupravljalcev Jugoslavije in aktivnostim v zvezi s sprejemanjem planskih dokumentov in zaključnih računov 80.

V pripravi na letne članske sestanke je spregovoril Marjan Bolhar, član predsedstva OS ZSS Domžale in član republiške statutarne komisije. Poudaril je, da je treba na letnih sejah samokritično pregledati svoje delo, oceniti vzroke za neuspehe in pomanjkljivosti ter se dogovoriti, kaj je treba storiti, da bi sindikat v prihodnje bolj učinkovito uresničeval svoje družbeno poslanstvo.

Naloga pred 3. kongresom

Predsednik koordinacijskega odbora za pripravo na 3. kongres samoupravljalcev Jugoslavije Miro Birk je udeležence

viti v pripravi na 3. kongres in opozoril, da morajo osnovne organizacije sindikata zagotoviti, da bo v razpravah sodeloval čim širši krog delavcev in da bo kritično analizirana lastna samoupravna praksa.

Ustavni amandmaji

Sekretar OK SZDL Miro Ukmar je podal obrazložitev k ustavnim amandmajem in spremembam občinskega statuta ter statotov samoupravnih interesnih skupnosti. Ob tem je poudaril, da je treba v razpravah podrobno oceniti,

o gospodarjenju in rezultatih poslovanja za preteklo leto in sprejeli plane za leto 1981 je potrebno:

– da poslovodni organi pripravijo vse bistvene podatke z obrazložitvami, na podlagi katerih se bodo delavci lahko odločili za delitev ustvarjenega dohodka po zaključnem računu 1980;

– gradiva za razpravo morajo verificirati izvršni odbori osnovnih organizacij sindikata;

– razpravo o rezultatih je treba izvesti v sindikalnih ali samoupravnih skupinah;

– na podlagi informacije in poročila ob zaključnem računu 80 delavci do 24. februarja na zborih odločijo o dokončni delitvi ustvarjenega dohodka in o izpolnjevanju dogovorjenih ukrepov;

– šele na podlagi odločitve zborov delavcev delavski svet sprejme zaključni račun.

sistem, kako uresničujemo že sprejete sklepe, sporazume idr.

Priprave na volitve so že stekle

Predsednik OS ZSS Marjan Kopitar je v nadaljevanju posveta spregovoril o pripravi na volitve 1982. V prvi fazi priprav na skupščinske volitve je treba analizirati delo delegacij in konferenc delegacij, delegatov v skupščini krajevne skupnosti ter krajevni konferenci SZDL. Ocenno delegatskega delovanja v posamezni temeljni sredini je treba obravnavati na seji osnovne organizacije in na delavskem svetu.

Veliko pozornosti na tem posvetu smo posvetili tudi nalogam osnovnih organizacij sindikata pri uresničevanju stališč in sklepov II. konference Zveze sindikatov Slovenije, o katerih je spregovorila sekretarka OS ZSS Marija Pukl.

V okviru delovnega pogovora pa so bili sprejeti še dogovori za izpeljavo aktivnosti v zvezi z akcijo NNNP, z uresničevanjem zakona o usmerjenem izobraževanju in zakona o stanovanjskem gospodarstvu.

Predsedniki osnovnih organizacij sindikata in konferenc OO ZSS so z navdušenjem sprejeli tudi predlog, da se območje Vinj, Okla in Tabora zaščiti kot zavarovano področje in se poimenuje „REVOLUCIONARNI PARK MARŠALA TITA“.

PRED JAVNO RAZPRAVO!

V mesecu decembru 1980 so bili pripravljene predlogi samoupravnih sporazumov o temeljih planov samoupravnih interesnih skupnosti na ravni občine in republike ter dogovor o temeljih planov občine Domžale za obdobje 1981–1985. Konec decembra in v začetku januarja so v organizacijah združenega dela, krajevnih skupnostih in samoupravnih interesnih skupnostih sprejemali svoje planske dokumente, istočasno pa tudi občinske in republiške planske dokumente. Do 30.12.1980 je podpisalo samoupravne sporazume družbenih dejavnosti in občinski dogovor o temeljih planov od 132 podpisnikov že 102 podpisnika ali 70,3%. Do 19.1.1981 je procent organizacij združenega dela in skupnosti, ki so podpisale navedene dokumente znašal že 98,5%, konec januarja pa je bil dosežen 100% sprejem.

Pri sprejemanju samoupravnih sporazumov interesnih skupnosti s področja materialne proizvodnje v prvi fazi podpisovanja zaradi nejasnosti predlaganih dokumentov, spreminjanja prispevnih stopenj še v zadnjih dneh decembra in zaradi neusklenosti z materialnimi možnostmi podpisala te sporazume le polovica podpisnikov, ostali pa so zavzeli stališče, da je potrebno predhodno doseči vsklajenost teh dokumentov z materialnimi možnostmi.

Glede na podobno situacijo v ostalih občinah v Sloveniji je bilo na pristojnih republiških organih sprejeto stališče, da se morajo vse interesne skupnosti materialne proizvodnje v svojih planskih dokumentih vskladiti z določili republiškega dogovora o temeljih planov do začetka maja t.l. Na ta način v globalu ne bo moglo priti do večjih obveznosti gospodarstva, s tem pa so dani tudi vsi pogoji, da v gospodarskih organizacijah združenega dela na osnovi teh stališč pristopijo k podpisu predloženih sporazumov.

V krajevnih skupnostih je svoje samoupravne sporazume o temeljih planov do 19.1.1981 sprejelo že 23 krajevnih skupnosti, vendar bo pri nekaterih določbah potrebno doseči naknadno vskladitev z določbami dogovora o temeljih planov občine Domžale in določbami samoupravnih sporazumov samoupravnih interesnih skupnosti. To vskladitev bo potrebno doseči najkasneje do konca meseca februarja, tako da bodo v tem času vsi planski dokumenti posameznih nosilcev planiranja medsebojno vsklajeni.

Na osnovi samoupravnih sporazumov posameznih nosilcev planiranja in dogovora o temeljih planov občine Domžale je bil izdelan osnutek družbenega plana občine Domžale, ki ga bodo obravnavali vsi trije zbori občinske skupščine. Javna razprava o tem pa bo tekla do konca meseca februarja. Predviden rok za sprejem družbenega plana občine je sredi meseca marca, ko naj bi tudi vsi ostali nosilci planiranja sprejeli svoje srednjeročne plane.

Osnutek plana občine Domžale in javna razprava o tem dokumentu predstavljata še zadnje pomembno fazo skoraj dveletnih priprav novih srednjeročnih planskih dokumentov na osnovi samoupravnega sporazumevanja in vsklajevanja posameznih skupnih in splošnih interesov.

Javna razprava daje vsem nosilcem planiranja priložnost, da po temeljnih razpravah v svojih sredinah s pripombami prispevajo k večji kvaliteti tega dokumenta, ki mora biti odsev vsklajenih interesov posameznih nosilcev planiranja in nam mora predstavljati osnovni dokument, po katerem se bomo ravnali v naslednjih petih letih, da bi dosegli sprejete cilje razvoja.

Milan Marolt

KAKO SO JESENIŠKI GESTAPOVCI UGRABILI LOJZETA BEVKA, BRATA PISATELJA FRANCETA BEVKA

— Ugrabili so ga v svoji hiši na Količevem 28. maja 1942. leta —

Pri Bevkovi, po domače Bolarjevih v hribovski vasi Zakojci pod Kojco in Poreznom, je bilo 16 otrok; osem od prve in osem od druge žene bajtarja in čevljarja Bevka. Lojze in pisatelj France sta bila od prve. Družina je bila med najrevnejšimi v vasi. To je bil razlog, da je Lojze 1912. leta kot devetletni fantek prišel k daljnjim sorodnikom na Koreno. Čez nekaj let se je vrnil v Zakojco, kjer je z brati priložnostno delal po gozdovih. 1928. leta se je vrnil v našo (domžalsko) občino in se zaposlil v papirnici na Količevem in se tu za stalno nastanil. 1932. leta se je poročil z Ivanka Per, po domače Cuckovo s Korena. Na Količevem sta imela svojo majhno hišo, v kateri sta se jima rodili hčerki in sin.

Spomeničarka Ivanka Per izhaja iz najbolj znane partizanske družine na Korenem. Že spomladi 1942. leta so bili v partizanih oče, dve hčerki in dva sina. Prve dni aprila 1942. leta se je partizanom priključil Franc Per—Vid, čez dva meseca pa še njegov brat Jože, sestri Ivanka in Helena in nekaj dni pozneje še oče Jože. Trije so padli še istega leta: Jože je padel že šesti dan partizanščine, sta 29 let. Čez petnajst dni, petnajsti dan partizanščine, je na Veliki planini padla Helena Per. Vid je padel kot komandant Kamniškega bataljona 24. decembra 1942. leta na Kostanjski planini. Oče Jože Per in njegova hčerka Ivanka, žena Lojzeta Bevka, sta bila v partizanih do konca vojne, drugi člani družine pa v izgnanstvu. 8. julija 1942. leta so Nemci požgali vas in v ognju so razen nekih izjem našli smrt skoraj vsi odrasli moški.

K Lojzetu in Ivanki Bevk so na Količevem prihajali vidni pokrajinski funkcionarji partije in OF Tomo Brejc, Mira Svetina—Metka in član OK KPS Kamnik Ignac Sterlekar—Jože, ki so ga takrat poznali le pod imenom Misijonar.

Zaradi množičnih aretacij članov partije in aktivistov OF je Mira Svetina—Metka maja 1942. leta izgubila zvezo z drugimi člani Pokrajinskega komiteja za Gorenjsko. Svoje težave je sporočila Lojzetu Bevku in ga prosila, naj skuša zvezo dobiti preko Jesenic. Metka je namreč vedela, da je na tej zvezi tudi železničar, ki je bil prej v službi v Jaršah, nato pa premeščen na Jesenice. Bevk je preko redne pošte pisal omenjenemu železničarju na Jesenice, da Metka išče zvezo s svojo „družino“, kar je pomenilo s pokrajinskim komitejem. Z Jesenic ni bilo nobenega pismenega odgovora, pač pa so se v dveh avtomobilih na Količevo pripeljali jeseniški in verjetno z njimi tudi nekateri blejski gestapovci.

Lojzeta Bevka so gestapovci najprej iskali v tovarni na Količevem. Vodil jih je tovarniški mojster Schubert, po narodnosti Nemeč, ki je prišel na delo v tovarno že pred vojno in si je izza tovarne sezidal vilo. Schubert jih je nato peljal v tovarniško menzo in na vrt, kjer

sta Ivanka in Lojze Bevk v prostem času večkrat pomagala pri delu.

Do večera so gestapovci čakali pri Schubertu, potem pa so se odpeljali v dve akciji. Gestapovci v civilnih oblekah so se peš napotili proti Bevkovi hiši, katero so si posamično in neopazno že prej ogledali, pokazal pa jo jim je Schubert. Avtomobil s uniformiranimi gestapovci pa se je odpeljal na Jarše do hiše Jožeta Skoka. Lojze Bevk je bil sekretar OF v papirnici in med vodilnimi aktivisti na terenu, Jože Skok, delavec v tovarni Induplati, pa vodilni aktivist v Jaršah. Pri Skokovih so vsi že spali, ko so začeli butati po vratih. Medtem ko se je Skok napravljal, so njegova žena in otroci prosili gestapovce, naj pustijo očeta oziroma moža pri miru in doma. V tem je Skok planil proti izhodnim vratom, počili so strelji in Skok je smrtno zadet padel čez prag. Čez nekaj ur je umrl na svoji postelji.

Bolj podrobno je smrt Jožeta Skoka pred dvajsetimi leti v Kamniškem Zborniku pretresljivo opisala njegova hčerka Božena Skok—Habjanova in je zato dogodek bralcem že znan.

Na Količevem pa so se dogodki odvijali takole:

Ob pol devetih zvečer je Ivanka Bevk tako kot vsak večer odšla k Jakcu po mleko. Pred odhodom je spravila spat 10-letnega sina Lojzeta, 8-letno hčerko Marto in 4-letno Olgo, mož pa je bil v kuhinji.

Prejšnji večer je Ivanka dala Jakcu Slovenskega poročevalca, zdaj pa ga je vzela nazaj, da bi ga dala v branje še drugim. Ilegalna literatura je takrat romala od sodelavca OF do sodelavca po geslu: „Ko prebereš, daj naprej.“ Ko je odhajala od Jakca, je videla dva osebna avtomobila: eden je stal pred tovarno, drugi je bil v sosednji ulici. Že je hotela vreči Poročevalca v Mlinščico, a se je premislila. Ni bilo prvič, da je videla avtomobil pred tovarno in zakaj naj bi se prav tokrat bala?

Pred svojo hišo je že od daleč zagledala dve moški postavi; eden od teh je pravkar prišel iz hiše.

Že zdavnaj ni bila tako svetla mesečina. Vse luči v hiši so bile ugasnjene. V veži je skozi odprta vrata sobe v njej zagledala več

postav. Prepričana, da so v sobi ilegalci, je odprla kuhinjska vrata in prižgala luč, da bi odložila mleko. V tem trenutku sta se za njenim hrbtom pojavila tista dva moška, ki sta bila prej na cesti. Eden od teh je takoj izključil luč in zaprl vrata. Ta dva sta z Ivanka ostala v kuhinji do dveh zjutraj. Eden od njiju je bil Slovenec in je bil bodisi izdajalec ali pa poklicni tolmač jeseniškega gestapa.

„Kje je tista Minka, ki je hodila k vašemu možu in je pred tremi dnevi rodila otroka?“ je glasilo prvo vprašanje. Ivanka je vedela, da je spraševalec pri tem mislil na Miro Svetina—Metko, ni pa vedela, ali se je zmotil pri imenu ali pa je namenoma namesto Metke rekel Minka. Metka je k Bevkovim hodila še noseča in o porodu niso vedeli še ničesar.

„K mojemu možu ni prihajala nobena Minka.“ Vsako besedo je izgovorila glasno in razločno, da bi mož slišal, kako se zagovarja, če je še v sobi.

„Vaš mož je pobiral denar za Osvobodilno fronto,“ dreza naprej gestapovilec.

„Ne vem. O tem prvič slišim. V hiši nisem videla drugega denarja kot tistega, ki ga mož zasluži v tovarni,“ je zopet odgovorila glasno zaradi moža.

„Ne govorite tako glasno, saj se vse sliši na cesto,“ jo opozori gestapovec, „saj nisva gluha.“

„Ja, veste, jaz sem doma iz hribovske vasi Koreno in tam se vaščani bolj glasno pogovarjamo in kličeemo s hriba na hrib. To nam je v krvi.“

„Kje pa je vaš brat Franc?“ nadaljuje gestapovec, ki se je na to vprašanje verjetno spomnil na Ivančin zagovor.

„Doma. Vsaj bil je, ko sem bila zadnjič v domači vasi.“

Zasliševanje se je občasno spreminjalo v vsakodnevni pogovor. Očitno je bilo, da imata gestapovca nalogo držati Ivanko v izolaciji od dogodkov, ki so se medtem razvijali z njenim možem.

Ob dveh ponoči so gestapovci odšli iz sobe ven, ta dva pa sta Ivanka odpeljala iz kuhinje v sobo. Ona je sedela na postelji, gestapovca pa sta oprezala skozi okno. Po odgrnjeni postelji je Ivanka zaključila, da je bil mož že v postelji, ko so prišli. Kdaj so ga odpeljali ali odnesli iz hiše, ni nikoli zvedela. Poblisnilo pa ji je, da so v sobi čakali na Metko ali na kakega drugega ilegalca. K sreči ni bilo nikogar. Gestapovca sta za nekaj minut zapustila sobo in odšla v kuhinjo.

V teh trenutkih je Ivanka hitro raztrgala šiv na prišiti odeji („kovtru“) in notri potisnila Poročevalca, ki ga je imela ves čas zasliševanja pri sebi in bi ga dobili, če bi jo preiskali. Zdj se je krepko oddahnila.

Gestapovec, ki je ponovno in zadnji vstopil v sobo, ji reče: „Vaš mož nam je vse priznal in povedal. Ne bo ga več nazaj.“

„Če je imel kaj za povedati, je lahko, jaz pa tudi kar vem,“ mu je duhovito odgovorila. Gestapovec ki je čutil ost v njenem odgovoru se je zravnal in zagrozil: „Od vas nismo zvedeli ničesar, imamo pa sredstva, da vas v to prisilimo.“

Gestapovci so odšli in Ivanka nikdar več ni videla moža. Za njim je izginila sled. V hiši in okoli nje zjutraj ni našla niti kaplje krvi.

Bevka so ugrabili v noči od srede na četrtek, v soboto zjutraj pa pride železničar Franc Pezdir (iz Ljubljane) z Jesenic na Količevo, se v veži Bevkove hiše nasloni na vrata in reče Ivanki: „Rad bi govoril z vašim možem.“ „Najbrž ne boste mogli več,“ mu odgovori Ivanka.

„Tudi jaz sem bil zaprt dva dni,“ nadaljuje železničar,“ a so me izpustili čez dva dni. Z Metko moram govoriti. Naj pride v sredo k vam, bom tudi jaz prišel z Jesenic.“

Ivanka, ki še vedno ni vedela, kako je v resnici z železničarjem, se je ravnala po vesti. Preko Skokovih z Jarš je Metki sporočila, naj ne hodi na zvezo s tem železničarjem (v primeru, da bi jo prek kake druge zveze vabil kam drugam na zvezo).

Naslednjega dne, bila je nedelja, se je železničar spet nenadoma pojavil na Količevem. Izgleda, da so gestapovci postali nestrpni in se jim je zelo mudilo akcijo uspešno zaključiti. Prav tedaj je bila pri Bevkovi Ivankina sestra Helena. Železničar Pezdir je iskreno priznal, da so mu v zaporu na Jesenicah gestapovci obljubili 2000 RM nagrade, če poizve, kdo še sodeluje z Bevkovim in kdaj se bo tam zglasila Metka. Vnaprej so mu plačali 200 mark. Nazaj na Jesenice ne gre več.

Po tem pogovoru je Ivanka spoznala, da so ji moža res ugrabili jeseniški gestapovci, kakor so že od četrtega govorili vaščani. Nekdo je namreč moral nekoga od „civilistov“, ki jih je vodil Schubert po tovarni, prepoznati. Morda kdo, ki je bil zaprt v Begunjah in jih je tam videl?

Ivanka je še isto nedeljo odšla s sinom na Koreno, hčerki pa je dala v varstvo svakinji, vendar ji ni povedala, da gre v partizane. Čez tri dni je že bila v Kamniški četi, sekretarju Ignacu Sterlekarju—Misijonarju pa je izročila 2000 mark, ki jih je Metka pustila v njeni hiši in je bil to denar OF. Tudi železničar je šel z njo v partizane, kar pa mu je bilo kmalu žal.

1944. leta so vosovci aretirali Schuberta in ga obsodili na smrt. Ni mi znano, če so ga kaj zasliševali o opisanem primeru.

Na posvetu sta predstavnika ZRVS Domžale in revije Naša obramba pohvalila mlade poverjenike, ki so nabrali precej novih naročnikov za to revijo. Povabila sta vse, ki se zanimajo in bi bili radi poverjeniki, da se javijo OK ZSMS, z namenom, da se čimbolj razširi obrambni tisk in da bi Naša obramba prišla v sleherno družino v občini.

V nadaljevanju smo se še enkrat spomnili pomembnejših dogodkov v letu 1980, ki nam bo vsem ostalo v trajnem spominu, saj smo v njem izgubili našega tovariša Tita. Na zunanje političnem področju smo z budnostjo spremljali usodo ameriških talcev v Teheranu, zasedbo Afganistana, krizne dogodke in stavke na Poljskem, vojno med Irakom in Iranom, predsedniške volitve v ZDA. Vključili smo se v stabilizacijska prizadevanja pri nas in jih spremljali, kot bomo to delali tudi v naslednjem srednjeročnem obdobju.

Zvedeli smo, da bodo v januarju programsko-volilne konference področnih konferenc in OK ZSMS Domžale. Predsedniki področnih konferenc so prikazali sliko aktivnosti let-teh:

- V konferenci mladih delavcev (KMD) so predvsem potrebne kadrovske spremembe. Kritično je bilo ocenjeno, da ni prišlo do sodelovanja delegatov. V OZD so bili izvedeni posveti s konkretnimi temami. Osnovne organizacije iz OZD naj bi se tudi čimbolj povezovala z OO ZSMS iz krajevnih skupnosti.

- Tudi v konferenci mladih v vzgoji in izobraževanju (KMVI) ni bilo mogoče v celoti izpolniti plana dela, ker člani niso aktivno sodelovali in so zato tudi potrebne kadrovske spremembe. V novembru je začel delovati klub štipendistov, vendar v njem delo še ni oživel. Organizirali so seminar, posvet z mentorji in izvedli obiske po osnovnih organizacijah.

- Konferenca mladih iz krajevnih skupnosti (KMKS) se sooča s težavami glede financiranja in s prostorskimi težavami. Na seminarju, posvetih in obiskih v OO so ugotovili, da mladi v KS slabo poznajo delegatski sistem in krajevno samoupravo.

Vsi skupaj smo spoznali, da smo mladi premalo idejnopolitično usposobljeni. Mladinska politična šola, katere namen je tako izobraževanje, v marsikaterih OO ZSMS sploh še ni bila organizirana. Tudi mladinskemu prostovoljnemu delu je treba posvetiti več pozornosti, saj je del stabilizacijskega prizadevanja. Mladinci delovne brigade Slavko Šlander pa se bodo udeležili MDA v Posočju.

Posebno pozornost moramo posvetiti problemski konferenci o družbenoekonomskem stanju mladih delavcev in pa Kongresu samoupravljalcev, ki bosta v letu 1981, tako da naše delo ne bo le organiziranje športnih in kulturnih akcij, temveč tudi izobraževanja in usposabljanja.

Na koncu smo podelili simbolične knjižne nagrade osnovnim organizacijam, ki so bile najbolj uspešne v letu 1980.

Nagrade so prejeli:

Za KMD - Toko, Papirnica in Tosa-ma.

Za KMVI - Ekonomska srednja šola, CSS ter osnovne šole: Matije Blejca Mengeš, Vencija Perka Domžale in Martin Koželj Dob.

Za KMKS - OO ZSMS Dragomelj - Pšata, OO ZSMS Mengeš in OO ZSMS Moravče.

Priznanja za najboljše mladinsko glasilo so prejele: OO ZSMS Papirnica, OŠ Vencelj Perko in mladi iz Krajevne skupnosti Dob.

Anica Oražem

SLOVESNOSTI IN PRIREDITEV OB 40-LETNICI VSTAJE SLOVENSKEGA NARODA NA DOMŽALSKEM OBMOČJU

Slovesnosti in prireditve za obeležitev 40-letnice vstaje se bodo v občini Domžale pričele z Dnevom OF - 27. aprilom. Vse slovesnosti bodo imele delovni značaj s ciljem mobilizacije širokih ljudskih množic. Obrnjene bodo k človeku - borcu, aktivistu, delavcu, samoupravljalcu, ki na podlagi bogatega revolucionarnega izročila vse bolj uveljavlja svojo samoupravljalško funkcijo. To pomeni, da bodo izražale vizijo boja delavskega razreda v odločilnih zgodovinskih trenutkih našega naroda.

27. APRIL in 1. MAJ

Slavnostna seja Občinske konference SZDL v Domžalah, na katero bodo povabljeni tudi udeleženci shoda Ljudske fronte leta 1937 na Taboru nad Ihanom, preživeli zaslužni aktivisti OF ter aktivni udeleženci velikih štrajkov v občini, ki jih je pred vojno organizirala in vodila Komunistična partija.

Podelitev srebrnih priznanj osvobodilne fronte, del slavnostnega programa pa bo posvečen Prazniku dela - 1. maju.

Na konferenci bi sprejeli tudi sklep o zavarovanju in poimenovanju območja: Vinje, Oklo, Tabor in Gorjuša v Revolucionarni park Maršala Tita.

Nosilca: OK SZDL in Občinski svet Zveze sindikatov.

OBČINSKI PRAZNIK - 23. MAJ

Slavnostna seja, podelitev priznanj in plaket, izročitev listin in proglasitev častnih občanov občine Domžale.

Nosilec: frontno sestavljen odbor za organizacijo občinskega praznika.

V mesecu maju bodo organizirane tudi prireditve v okviru Meseca mladosti katerih program bo pripravila Občinska konferenca ZSMS.

27. JULIJ - DAN VSTAJE

Slavnostna seja občinskega odbora ZZB NOV Domžale v Radomljah, svečanost ob prenovljenem grobišču, srečanje šolske mladine Domžal in Kamnika s preživeli revolucionarji in borci. Proslava pri spomeniku „Pri Križkarjevih smrekicah“, od koder je šla bojna skupina NOV in POS v prve akcije.

Odprta bo razstava gradiva iz časa NOB in revolucije, izdana bo posebna priložnostna publikacija in organizirane druge slovesnosti.

Nosilec: Občinski odbor ZZB NOV Domžale.

29. NOVEMBER - DAN REPUBLIKE

Organizirana bo posebna proslava, na kateri bodo sodelovali tudi odposlanci Kočevskega zbora in na kateri bo podan pregled naše ustvarjalnosti v času lastne državotvornosti.

Nosilec: Predsedstvo občinske skupščine.

22. DECEMBER - DAN JLA

Osrednja proslava ob Dnevu jugoslovanske ljudske armade s podelitvijo priznanj, odlikovanj in napredovanj. Na proslavi bodo obeleženi zgodovinski mejniki razvoja naše armade in preraščanje obrambe domovine v splošni ljudski odpor in družbeno samozasčito.

Nosilci: Občinska konferenca ZRVS, Občinski štab TO, Občinski odbor ZZB NOV.

Vsa praznovanja v letu 1981 bodo usmerjena v obeležitev 40-letnice vstaje. Posebna pozornost bo posvečena tistim nekdanjim borcem in aktivistom, ki priznanje zaslužijo, vendar jih iz različnih razlogov niso prejeli.

Prav tako bo revolucionarno in delovno obeležen tudi 8. marec - Dan žena in ostale proslave.

Koordinacijski odbor za proslave pri Občinski konferenci SZDL Domžale poziva vse družbenopolitične organizacije, krajevne skupnosti, delovne organizacije in ostale dejavnike v občini, da posredujejo svoje programe, da bi lahko uskladili vsa praznovanja v občini, jih prilagodili zmoglostim in takšnim oblikam, ki bodo v pravi luči prikazale to pomembno obletnico. V ta namen bo Koordinacijski odbor skupaj s svetom za ohranjanje in razvijanje revolucionarnih tradicij in spomeniškega varstva poskrbel za uskladitev vseh programov in tudi za pravočasen razpored posameznih praznovanj.

Občinski odbor ZZB NOV Domžale je že sprejel okvirni program, o katerem bo tekla razprava v vseh krajevnih organizacijah ZZB NOV in VVI in to z namenom, da se v to praznovanje vključijo tudi prazniki krajevnih skupnosti na območju celotne občine.

Podroben program bomo objavili v prihodnji številki našega glasila.

Koordinacijski odbor pri OK SZDL

ZVEZA TELESNOKULTURNIH ORGANIZACIJ OBČINE DOMŽALE

Odbor za rekreacijo

ZTKO Domžale, odbor za rekreacijo in Ob SZS Domžale, komisija za šport in rekreacijo, v okviru programa množičnih akcij razpisujeta

OBČINSKO TEKMOVANJE V MALEM NOGOMETU ZA LETO 1981

1. ORGANIZATOR: ZTKO Domžale, odbor za rekreacijo.
Ob SZS Domžale, komisija za šport in rekreacijo.
2. IZVAJALEC: ZTKO Domžale s strokovnimi sodelavci.
3. TERMIN TEKMOVANJA: Od 20. 2. 1981 - dalje.
4. SISTEM TEKMOVANJA: Organizator bo glede na število prijavljenih ekip pravočasno pripravil ustrezen tekmovalni sistem.
5. PRIJAVE: Najkasneje do 11.2.1981 - ZTKO p.p. 32.
Prijavnina znaša 400,00 din, ter se nakaže na ŽR 50120-678-41539.
7. NAGRADE: Zmagovalna ekipa prejme pokal ZTKO.
Najboljša ekipa TOZD je istočasno zmagovalna ekipa v okviru OO ZS - prejme pokal Ob SZS.
Tri najboljše uvrščene ekipe prejmejo diplome ZTKO oziroma Ob SZS Domžale.

Informacije pri ZTKO Domžale, tel.št. 721-015, vsak dan od 7.30 do 14.30 ure ter ponedeljek in sredo od 16. do 19.30 ure.

ZTKO Domžale - odbor za rekreacijo
Ob SZS Domžale - komisija za šport in rekreacijo

Tokrat prispevek posebne vrste:

NAMESTO SEZNAMA VOZNIKOV — KI SO PILI (IN SO JIH DOBILI)

V zadnji številki našega glasila smo pisali o kaznivih dejanjih in o prekrških za prvo polletje 1980. Iz navedenih podatkov smo skušali izluščiti tiste, ki so bili najpogostejši in za katere smo že takrat predvidevali, da bodo koncem leta še mnogo višji, kot so bili v prvem polletju. Glede na to, da že razpolagamo v podatki na posameznih področjih gibanja kriminalitete v naši občini, je prav, da si jih podrobno ogledamo in jih skušamo tudi obravnavati v posamezni sredini, saj po podatkih ni kraja v občini, kjer bi ne imeli iz tega naslova kaznivih dejanj. Statistiko moramo vzeti kot prikaz stanja in pri tem spoznati, da je pomembna stalna prisotnost družbene samozaščite in to v tem smislu, da skrbimo za lastno varnost in za premoženje.

Kazniva dejanja

Na tem področju lahko ugotovimo, da so kazniva dejanja v velikem porastu, saj smo jih imeli v letu 1980 kar 724, od katerih je bilo raziskanih 424, neraziskanih pa je bilo koncem leta 300 primerov. Od vseh navedenih kaznivih dejanj so na prvem mestu navadne tatvine — 299 primerov, sledijo tatvine koles — 94, vlomi v stanovanja, hiše, vikende — 73 primerov, sledijo tatvine v avtomobile — 62, nato vlomi v avtomobile — 43, poškodovanje tuje stvari — 29, goljufije — 21, nasilniško obnašanje — 13 primerov in ostalo.

Zanimivo je, da so storilci teh kaznivih dejanj v prvi vrsti povratniki. Neraziskanih je največ tatvin koles, koles z motorjem in tatvin posameznih delov z avtomobilov ter tehnične opreme iz motornih vozil. Ugotovljeno je tudi, da občani mnogokrat ne prijavljajo tatvin oziroma kaznivih dejanj in zato se dogaja, da je na Postaji milice več najdenih predmetov, kot pa je bilo prijavljenih tatvin.

Zaskrbljujoč je podatek, da je bilo med storilci 65 mladoletnikov, ki je storilo 96 kaznivih dejanj. To so počenjali predvsem v trgovinah, kradli motorna vozila, vlamjali v avtomobile in poslovne prostore.

Požari

Kljub temu, da je bilo na področju požarne varnosti dosti narejene glede opremljanja gasilskih društev in da je gasilska služba v naši občini doživela velik razcvet, pa jebilo na območju občine kar 28 požarov, od tega 5 požigov na območju Krajevne skupnosti Ihan in Slavka Šlandra. Vzroke za požare lahko iščemo v nestrokovni napeljavi elektrike in dimnikov, pri požigih pa je podan sum, da gre za namerne požigalce. Čeprav je bila pri zadnjih požigih prisotna velika budnost občanov, storilci še niso odkriti, kar kaže na to, da so na delu dobro seznanjeni ljudje, ki poznajo posamezne domačije.

Javni red in mir

Na področju javnega reda in miru v letu 1980 ni bilo beleženih hujših kršitev, ki bi v večji meri ogrožale varnostne razmere oziroma varnost delovnih ljudi in občanov ter njihovega in družbenega premoženja. Obravnavanih je bilo

13 kaznivih dejanj nasilniškega obnašanja in tudi v teh primerih gre za povratnike. V letu 1980 je bilo 470 kršitev, pri katerih je bil soudeležen 601 kršitelj. Žalostno je to, da je bilo kar 298 prekrškov storjenih pod vplivom alkohola. Zaradi vinjenosti in pa bojazni, da bi s prekrškovi nadaljevali, je bilo 64 oseb pridržanih v prostorih za pridržanje. Najpogostejše kršitve so: drzno vedenje 162, ogrožanje varnosti 123, pretepi 43, klatenja 11, prepiranje in kričanje 33, nedostojno vedenje proti pooblaščenim uredni osebi 33 primerov, itd.

Prometna varnost

Zaradi tega, da bi dobili celovito sliko glede prometne varnosti v naši občini posredujemo podatke za štiri leta:

Nesreče	1977	1978	1979	1980
Smrtne	16	11	16	13
Hude telesne poškodbe	74	45	46	98
Lahke telesne poškodbe	118	104	96	159

Iz zgornjih podatkov lahko razberemo, da je število smrtnih primerov manjše, da so pa v velikem porastu prometne nesreče s hudimi in lahkimi telesnimi poškodbami. Tudi same številke so takšne, da se približujemo slovenskemu poprečju in kažejo na dokajšnjo neurejenost in tudi nevestnost na tem področju. Vzroki so neprimerna hitrost, izsiljevanje prednosti, vinjenost, nepravilno prečkanje ceste in prehitavanje. Med žrtvami so bili v letu 1980 kolesarji, pešci, vozniki in sopotniki. Otroci so bili udeleženi le v hudih in lahkih prometnih nesrečah.

Zaskrbljujoče je stanje na področju cestno-prometnih predpisov. V letu 1980 je bilo podanih 970 predlogov zoper 976 kršiteljev, pri čemer je bilo zabeleženih 1245 prekrškov. Voznikom je bilo odvzetih 258 vozniških dovoljenj, kar kaže na to, da ne spoštujemo predpisanih norm niti ne upoštevamo vožnje po naših cestah v takšnem stanju, kot bi jo kot vozniki morali upoštevati. Med najpogostejšimi prekrški so vožnje brez vozniškega dovoljenja — 201 primer, vožnje pod vplivom alkohola — 236 primerov, sledijo vožnje z neregistriranimi vozili — 135

Verjemite ali ne! Zadnje čase sem kar malo razočaran, ker ni in ni več tistega slavnega obvestila Sveta o imenih tistih srečnikov (mar niso, saj v tem času prihranijo kar precej bencina, pri današnjih cenah pa to kar precej pomeni), ki so za mesec, dva, najbolj srečni tudi za tri izgubili vozniška dovoljenja. Ko sem pregledal seznam (včasih celo večkrat, saj veste, da ne bi koga spregledal), sem najprej poklical ženo in potem sva komentirala. Najprej prijatelj ali sovražnik, potem pridejo na vrsto ostali in nazadnje še Svet. Kako sva komentirala tega, je bilo odvisno od števila najinih sorodnikov na listi. Če jih ni, potem je svet deležen pohvale, sicer pa raje ne bi navajal besed, s katerimi pospremliva seznam.

Zadnjič pa je bilo sploh zanimivo, kajti imen je bilo toliko, da bi si moral človek vzeti dopust, da jih prebere. Kdo vse je bil na seznamu? Človek bi umrl od smeha. Da se samo spomnim pogovora z znanecem, ki mi je zatrjeval, da v svojem življenju še ni spil kozarca vina, potem pa na seznamu zaradi vinjenosti (mogoče pa pije samo žgane pijače, tega sem se spomnil šele sedajle, kdo ve?) Ali pa Jože, ki sploh ne sede za volan brez kozarčka vina, ker baje potem vozi slabo. „Ampak mene, ne bodo dobili, nikoli, nikoli me ne bodo dobili...“ je vztrajno trdil. Pa ga res niso, ker jih je kar sam počakal ob nekem drevesu, ki se ni zadosti kmalu umaknil, kakor sem pozneje slišal osebno od njega. Najbolj veselo

je bilo, ko sva prišla do naših sosedov, kar dva sta izgubila dovoljenja, in takoj sva sklenila, da ju bo treba potolažiti oz. razdražiti kajti z enim se razumemo, z drugim pa ne.

Začel sem kar drugi dan zjutraj ko sem šel v službo in sem z avtomobilom zapeljal mimo sosedu — prijatelja, ki je že kar cel mesec trdil, da hodi peš v službo, ker ima avto v popravilu. Povabil sem ga, naj se pelje z menoj prisedel je in prav skesan sem ga vprašal, če je kaj bral v časopisu. „Saj bo verjetno pomota“, sem dejal in videl sem ga, da bi me najraje po glavi, ampak kaj je mogel. Priznal je da se je vračal z izleta, da je spil samo eno pivo in da je bilo sploh vse skupaj načrtovano, da bo že on zvedel, kdo je bil in še in še mi je pripovedoval. Nisem ga hotel motiti v njegovem samoopravičevanju, le spomnil sem se, kolikokrat je zaradi neznanih vzrokov trčil v rob ograje ali garažna vrata. Potolažil sem ga in na koncu je bil, kar že pravi junak kajti ne zgodi se vsakomur, da pride v časopis. Mogoče mu bo celo kakšna pisala, ko je bil objavljen tudi njegov naslov. Ob koncu pa je še hudobno pripomnil: „Sicer pa nikjer ne piše, da tudi ti nekega dne ne boš v časopisu.“ Bom, bom, sem mislil sam pri sebi, vendar ne tako kot ti, in se odpeljal. Popoldne sem sklenil, da jo „posvetim“ drugemu sosedu. Je verjetno mislil, da njegove „ladje“ ne bodo nikoli ustavili, da ne govorim o njegovem sinu, ki dovoljenja niti izgubiti ne more, ker še ni naredil izpita, pa se kar vozi. Vendar človek je olikan in z obžalovanjem sem mu povedal, da ga lahko kdaj pa kdaj kam zapeljem, ko se sam ne more voziti. „Zakaj pa ne bi vozili, saj imamo dva avta,“ mi je zabrusil. Ustrašil sem se že, da ima morda tudi dve dovoljenji, pa se nisem dal preslepiti. Brez vozniškega dovoljenja se ne da voziti, sem mu škodoželjno dejal. „Brez dovoljenja lažje kot brez avta!“ mi je zabrusil in zaloputnil vrata pred nosom... (Verjetno je mislil na to, da imam avto komaj teden dni.) Vendar s tem še nisem zaključil. Srečal sem znanca, ki je tudi izgubil dovoljenje in ga pohvalil, ter mu dal za dva decil, kajti dovoljenja ne izgubi vsak, junak je pa vsak, ki si upa vinjen na cesto. Skupaj sva rekonstruirala dogodke in ugotovila, da je bil glavni krivec ovinek in pa dvojna črta, ki jo je prevozil, ne pa sam. Kajti če ovinka ne bi bilo, bi prav lahko peljal mimo miličnika, ki je stal za ovinkom in je opazoval njen slalom... da sploh ne govorimo o tem, da balonček skoraj ni pozelenel (pozabil sem ga opozoriti, da je barvno slep) in on sploh ni bil nič kriv, podobno kot njegov znanec. Ta je bil sicer napisan zaradi nepravilnega prehitavanja, pa sem ni nič kriv, ker njegov lepi avto ne trpi pred seboj nikakršne stoenke, pa čeprav je tik njega dvojna črta in še in še. Največ pripomb je bilo seveda od tistih, ki so dovoljenja izgubili ker niso ustavili pred železniškim tirom, oz. so peljali skozi utripajočo luč. Kakšna enakopravnost pa je to se je nekdo pridušal, naj pa vlakovodja enkrat pogleda, če je pristočno sam, avtomobilistov pa je veliko.

Še bi komentiral, če ne bi v gostilno stopil moj prijatelj Tone, ki je dovoljenje izgubil že večkrat, vendar ni bil nikoli napisan, kajti to se mu je zgodilo pred leti, sedaj pa sploh nima avtomobila. Poudaril je,

primerov, neprimerna hitrost — 57 primerov in drugi prekrški.

KAJ STORITI?

Ne glede na to, da imamo v občini veliko motornih vozil, da seka občino magistralna cesta, da imamo asfaltirane mnoge stranske poti in da imamo v občini veliko število občanov, ki imajo vozniška dovoljenja, se moramo vprašati, koliko časa bomo še počenjali prekrške na javnih cestah. Številke postajajo že strehотно velike in bi morale priti v zavest tistih, ki smatrajo cesto za del svoje lastnine, ne pa kot prometno sredstvo za vse občane. Koliko časa bomo še kot občani opazovali sosedo in druge znanca, da se bodo pod vplivom alkohola podajali na ceste in s tem ogrožali varnost prav vseh občanov? Koliko časa bomo še sedali v avtomobile, katerih vozniki nimajo vozniškega dovoljenja? Koliko časa bomo še molčali o tistih, ki se vozijo brez registriranih avtomobilov?

Gradivo pripravil: glavni urednik glasila

JUBILEJ, KI OBVEZUJE

V minulem letu so gasilci v naši občini praznovali vrsto pomembnih jubilejev. Že 100 let obstaja gasilsko društvo v Domžalah, 90-letnici organiziranega boja proti požarni nevarnosti so proslavili v Mengšu in na Dobu, osemdesetletnico pa so praznovali v Moravčah. Tem visokim jubilejem se je pridružila tudi 25-letnica obstoja osrednje občinske gasilske zveze.

17. julija 1955 se je namreč v dvorani tedanje Mestne občine Domžale zbralo 30 predstavnikov gasilskih društev iz Domžal in bližnje okolice, iz Ihana, Homca, Radomelj, Rov in iz Črnega grabna, od industrijskih društev pa sta bili zastopani društvi iz tovarn Toko in Vata. Ustanovili so občinsko gasilsko zvezo Domžale, v katero sta se čez štiri leta, 8. marca 1959, potem, ko sta se z domžalsko občino združili mengeška in moravska občina, združili tudi občinski gasilski zvezi Mengeš in Moravče.

V počastitev tega jubileja je občinska gasilska zveza 12. decembra 1980 v hali Komunalnega centra Domžale pripravila slavnostno akademijo, ki so se je poleg gasilcev vseh občinskih društev udeležili tudi visoki gostje iz republiške gasilske zveze in predstavniki občinske ter občinskih družbeno političnih organizacij. Slavnostni govornik, predsednik skupščine občine Domžale Jernej Lenič je orisal razvoj, uspehe in dejavnost občinske gasilske zveze ter poudaril njen pomen in naloge, ki zvezo čakajo v prihodnje. V znak priznanja za

uspešno sodelovanje in pomoč pri delu je predsednik občinske gasilske zveze Domžale Aleksander Rihtar v imenu zveze podelil občini Domžale jubilejno plaketo, priznanja gasilskih veteranov pa so prejeli ustanovni in častni člani občinske gasilske zveze: Martin Andrejka, Valentin Breznik in Vinko Habjan. Vsa prostovoljna in industrijska gasilska društva so prejela posebne spominske značke, takšno značko pa je prejela tudi delegacija občinske gasilske zveze Koprivnice iz pobratene občine.

Skupščina občine Domžale pa

silski v zvezi Domžale posebno priznanje, delegacija iz Koprivnice pa ji je izročila srebrno plaketo. Slavnostno akademijo so sklenili s kulturnim programom, ki so ga izvedli člani Skupine ljubiteljev gledališča pri zvezi kulturnih organizacij Domžale, moški pevski zbor Janez Cerar Domžale, moški pevski zbor Rudolf Božic iz Radomelj in godba na pihala Domžale.

25 let je dolga doba, vendar lahko rečemo, da je bila za občinsko gasilsko zvezo uspešna. V tem času se je število gasilcev v naši občini skoraj podvojilo. Leta 1955 bi v občini našli 1528 gasilcev, danes pa jih je že 2382. Še zlasti so zadovoljni, ker se je povečalo število mladih članov, mladincev in tudi pionirjev.

Pred 25-timi leti so začeli z vsega šestimi starimi, še predvojnimi vozili, imeli so le ročne in nekaj zastarelih motornih črpalk. Danes pa se gasilci iz naše občine pohvalijo kar z 32 lahкими kombiji in devetimi težkimi vozili, samoupravna interesna skupnost za varstvo pred požari pa ima tri težka gasilska vozila TAM in eno vozilo FAP. Naši gasilci imajo tudi 35 modernih črpalk Rosenbauer in že tudi 5 vodnih topov za velike požare. Gasilska društva imamo danes praktično v vseh krajevnih skupnostih in v veliki večini naših tovarn. V občini je 14 obnovljenih, osem novih in 5 gasilskih domov, ki so še v gradnji.

Občinska gasilska zveza Domžale pa je ves čas veliko pozornost posvečala tudi vzgoji. Nekaj sto gasilcev se je udeleževalo tečajev za strojnike motornih brizgaln, tečajev za gasilske častnike, znatno število gasilcev pa je opravilo strokovne preizkuse znanja.

Naši gasilci so sposobni v boju s požari in drugimi naravnimi nesrečami rokovati tudi z najmodernejšo gasilsko tehniko.

Znanje so uspešno pokazali pri obvladovanju požarov, saj je bilo v času obstoja občinske gasilske zveze na našem območju več kot 300 večjih ali manjših požarov v poslopih, tovarnah in gozdovih, često pa so se spopadali tudi s poplavami in drugimi naravnimi nevšečnostmi. Svojo izurjenost so dokazali tudi na številnih gasilskih tekmovanjih in preizkusih znanja doma, pa tudi v tujini. Povejmo le, da so gasilci iz naše občine dosegli prvo mesto na tekmovanju gasilcev tekstilne industrije v Franciji, da so bili gasilci pionirji iz Radomelj leta 1968 državni prvaki, mladinci iz Mengša so bili republiški prvaki, imamo pa tudi republiške prvake gasilcev lesne industrije.

Naši gasilci so se udeleževali tudi vseh mogočih „mokrih“ in „suhih“ bolj ali manj zahtevnih meddruštvenih, sektorskih tekmovanj in vaj v širšem smislu. Med približno 300 takimi preizkusi izurjenosti omenimo črpanje vode iz Radomlje v Gradišče, iz Rače na Brezovico ali črpanje vode na mengeški hrib. Lani pa je bila Občinska gasilska zveza Domžale

vnanja, na katero so se naši predstavniki dobro odrezali.

Občinska gasilska zveza je bila vseh 25 let svojega obstoja motor in gibalna sila napredka našega gasilstva. Združuje vsa gasilska društva na svojem območju, usklajuje delo s poklicnimi in drugimi gasilskimi enotami in ustanovami, usmerja gasilsko in požarno preventivno dejavnost v organizirano delo, pripravlja tečaje, seminarje, predavanja, posvetovanja, vaje in druge najrazličnejše oblike izobraževanja. Posebno skrb posveča tudi neprestani rasti požarnovarstvene kulture ter popularizaciji gasilstva. Hkrati pa skrbi tudi za vestno izpolnjevanje nalog, ki jih gasilec, kot najbolje opremljenemu in organiziranemu delu civilne zaščite in družbene samozaščite nalaga varnost naših občanov pa tudi zaščita družbenega in zasebnega imetja.

Naša občina se hitro razvija. Industrija, pa tudi malo gospodarstvo se nezadržno širita, večja se število stanovanjskih poslopij pa tudi promet je vse gostejši. In ker je poklicna gasilska brigada iz Ljubljane vsebolj zavzeta s protipožarno dejavnostjo na ožjem ljubljanskem območju, se v naši občini vsebolj kristalizira potreba po lastni poklicni gasilski enoti. Tehnični in tehnološki razvoj v gospodarstvu ter visoka gradnja stanovanjskih in industrijskih objektov terjajo posebno strokovno usposobljenost kadrov za protipožarno dejavnost. Vsebolj pa se kaže tudi potreba po posebnih dragih tehničnih opremiti, pri kateri ne bi bilo gospodarno, če bi bila z njo opremljena vsa prostovoljna gasilska društva v občini. Zaradi tega v naši občini že dalj časa razmišljamo o gradnji posebnega doma družbene samozaščite. Dom naj bi zgradili skupno z drugimi interesi. V njem pa bi lahko namestili poklicne gasilce z vso potrebno opremo hkrati pa bi v njem našli prostor tudi Občinski štab za teritorialno obrambo, oddelek za ljudsko obrambo, postaja ljudske milice, po možnosti pa še občinska konferenca Zveze rezervnih vojaških starešin. Gradnja doma naj bi bila ena glavnih nalog občinske gasilske zveze Domžale v prihodnjem srednjeročnem obdobju, seveda pa gasilci pri tem ne mislijo pozabiti na posodabljanje in gradnjo novih gasilskih domov v občini. Nameravajo tudi kupiti posebno 37 metrov dolgo avtomatsko avtomobilsko lestev, s katero bodo lahko reševali celo iz 14-tega nadstropja in pa pet novih težkih udarnih gasilskih vozil. Zanemariti pa ne smejo tudi lažjih kombijev ter skupne in osebne opreme gasilcev. Kot vidimo je nalog za v bodoče dosti, vendar so gasilci trdno odločeni, da bodo še naprej nadaljevali po poti razvoja in vestno opravljali svoje človekoljubno poslanstvo. Pretekli uspehi, delavnost, zagnanost in njihova pripravljenost nam jamčijo, da jim lahko verjamemo, da se bodo še naprej brez pomislekov in nesebično odzvali vsakemu pozivu „Na pomoč!“

Miro Štebe

Uspehe občinske gasilske zveze je v slavnostnem govoru poudaril predsednik skupščine občine Domžale Jernej Lenič

(Nadaljevanje z 9. strani)

da se mu sploh ne zdi prav, da to sploh ni zakonito, da bi morali namesto lastnikov napisati samo znamke avtomobilov, kajti potem bi ljudje lažje razumeli, zakaj je voznik Mercedesa izgubil dovoljenje zaradi prehitvevanja in zakaj voznik fičota zaradi vinjenosti. Ko smo mu rekli, da tega njegovega primera ne razumemo v celoti, je rekel, da je fiček tako majhen, da so vsi pijani, že če samo sopotnik nekaj spi. Nisem se upal pomisliti, kako je to v še manjših avtomobilih, vendar si tam verjetno po njegovi teoriji vinjen že, če nihče nič ne spi.

Se in še smo razpravljali in se pridušali, da nihče več ne bo prišel v časopis, kako bomo to izvedli in podobno. Žal sem imel samo jaz avto in ker sem nekaj malega spil, sem sklenil, da iz previdnosti peljem po stranskih cestah, kajti človek

previdno odpeljal. Pa se le nisem mogel premagati, da ne bi prehitel nekega počasneti, ki je vozil pred mano 60 km. Žal, je bil to miličniški avto in sedaj sploh ne premišljujem drugega, kot kaj bodo rekli moji prijatelji in sovražniki, znanci in neznanci, ko bodo videli, da je vzrok nepravilno prehitvevanje in vinjenost. Sploh pa se ne upam pomisliti, kaj bo rekla moja žena, ki mi je vedno tudi nekaj govorila, da se to lahko zgodi vsakomur.

Mislite tudi vi, pa ne zaradi časopisa, ampak zaradi vseh tistih mrtvih in ranjenih, ki so lahko tudi posledica različnih vzrokov in o katerih lahko preberete v raznoraznih časopisih. Mislite sedaj, kajti ko bo med njimi tudi vaše ime, ne boste mogli več misliti, tudi če bi želeli. Zato začnite drugače komentirati različne sezname in vedno znova sklenite, da vas med njimi ne bo. Pa ne samo sklenite, tudi delajte tako, jaz že!

domžalski čofar

IVAN LOBODA

Tokrat sem obiskal Ivana Loboda—Trobenarjevega Johana, ki je s svojimi 75 leti še vedno mladosten in neumoren, saj ga vidiš še vedno na kolesu, pa za volanom svojega golfa, pa med godbeniki in pevci. Lobodov rod je prišel v Študo iz Podoge pri Dolu. Ivan se je rodil 8. februarja 1905 v Študi št. 33 pri Trobenarju kot sin Janeza Lobode in Uršule Dimc. V družini je bilo šest otrok, pet fantov in eno dekle. Poročil se je 24. novembra 1929 v Domžalah z Marijo, ki se je prav tako pisala Loboda, Tončkovo iz Štude št. 15. Oba z ženo sta zdrava in stala ni v krogu družine praznovala 50-letnico skupnega življenja. Osnovno šolo je Ivan obiskoval v Domžalah, za ključavničarja se je izučil v nekdanji tovarni Bistra — sedaj Heliosu Domžale. Kasneje se je zaposlil v ključavničarskem podjetju Willmann v Ljubljani, kjer je bil zaposlen tri leta. Zatem je bil dobrega pol leta zaposlen še v ključavničarski delavnici Krizantove slamninarske tovarne — sedaj Toko, obrat 1, nakar je 18 mesecev služil vojaški rok v pešadijskem polku v Splitu. Bil je „trubač“ po činu pa kaplar. Ko se je iz vojske vrnil domov, je bilo težko za službo. Ker se je dobro poznal z Lovrom Majnikom, električarjem na Skokovi elektrarni, je le-ta izposloval, da se je leta 1927 zaposlil v tej domžalski elektrarni in tu ostal do leta 1931. Prav tu se je prekvalificiral in postal elektromonter, kot piše za njegov poklic v poročni knjigi. Leta 1931 so Skokovo električno omrežje prevzele Kranjske deželne elektrarne in tako je bil od tedaj dalje zaposlen v tem podjetju. Tu na rajonu v Domžalah je delal kot rajonski monter pri takratnem rajonskem mojstru Francu Žnidarju. Leta 1934 je bil premeščen v Črnuče in bil zaposlen kot stikalec na transformatorski postaji, kjer je z izjemo 6 let, ko je bil na rajonu v Domžalah bil zaposlen do leta 1963, ko je odšel v zaslužni pokoj.

„Ivan, vem da ste se v Črnuče dolga leta vozil z motorjem.“

„Moram te malo popraviti. Najprej sem se v Črnuče vozil s kolesom, kasneje pa z motorjem. Najprej sem imel motor DKW 97, kasneje pa motor DKW 250. Tega sem vozil vse do opokojitve. Že ko sem bil upokojen, sem leta 1972 kupil avto ami, sedaj pa vozim avto znamke Golf. Veš v Črnuče sem se vozil podnevi in ponoči, kadar je bilo treba in res čudno je, da v vseh teh dolgih letih na cesti nisem doživel nič posebnega, razen nekaj težav med vojno, ko so me ustavljali nemški policaji.“

Priznati moram, da sem se po tem zares oddahnil.“

„No Ivan, sedaj mi pa prosim povejte še kaj več o vašem sodelovanju pri domžalski godbi.“

„V vrste domžalske godbe sem vstopil kot 17-letni fant leta 1922 in sem aktiven član še sedaj, kljub svojim 75-letom.“

„Ko sem sestavljal brošure ob jubilejih domžalske godbe, sem videl, da sta bila v godbenih vrstah tudi vaša brata Tone in France. Kdo vas je navdušil za sodelovanje v godbenih vrstah?“

„Veselj se godbe mi je vcepil Micen Pepe—Jože Flis, s katerim sva bila skupaj zaposlena v domžalski tovarni Bistra.“

Zatorej ni čudno, da v godbenih vrstah zasledimo tudi sina Cirila in Metoda, ki sta pri godbi že več kot deset let. Ciril igra rog, Metod pa klarinet.

„Kateri instrumente ste pa igrali v teh dolgih letih, kar ste pri godbi?“

„Najprej sem igral S, nato B trobento, pa rog. Ker je manjkalo basistov, sem že pred 2. svetovno vojno pričel igrati F bas, nato sem pa prešel na B bas, ki ga igram še

svetovno vojno prenehati igrati.“

„Res je. Godba je morala med vojno večkrat igrati pri vojaških pogrebi. Leta 1943 so nas Nemci naložili na kamion in nas odpeljali na vojaški pogreb v Kranj. Za nami je peljal avtomobil s strojnico. Bil je izredno mrzlo. Šofer ni vedel kje je pokopališče, zato smo se dalj časa vozili po kranjskih ulicah. Na nekem križišču je šofer hitro zavrl, Nemec pa, ki je bil na kamijonu je prilete v bas in ga poškodoval. Instrument je bil poškodovan, pa še pozni smo bili, da je bil pogreb že končan. Ko smo se vrnili domov smo poškodovali še nekaj ostalih instrumentov in od takrat dalje godba vse do svobode leta 1945 ni več nastopala. Ponovno smo pričeli nastopati v letu 1945, leta 1946 je pa s svojim delom pričela tudi mladinska godba. Včasih smo veliko igrali na prireditvah širom Slovenije po Dolenjski, Gorenjski in Notranjski. Velikokrat smo igrali na Bledu za kmečki praznik 8. septembra. Ob tej priliki so bile tudi konjske dirke. Na te prireditve smo se večinoma peljali z vozovi, le na Dolenjsko smo se peljali z vlakom. Leta 1925 je domžalska godba nastopila tudi v Beogradu. Igrali smo na prireditvah, ki so jih imeli Sokoli, Orli, največ pa na gasilskih prireditvah. Igrali smo skoraj vsako nedeljo, začeli smo v mesecu maju v Trzinu, igrali pa vse do meseca oktobra. Seveda žena ni bila preve zadovoljna, ko me

RAZSTAVA LIKOVNEGA DRUŠTVA PETRA LOBODE DOMŽALE

V novembru 1980 je enajst članov Likovnega društva Petra Lobode Domžale v predverju hale komunalnega centra Domžale pripravilo uspelo razstavo likovnih del. Poleg risb, olj in akvarelov so bila razstavljeni tudi kiparska dela. Svoja dela so razstavili: Cerar—Bogataj Vida, Mauser Matjaž, Obradovič Milan, Orehek Franc, Potnik Bogdan, Ravnikar Tone, Rebula Ida, Rihtar Brane, Vilar Mojca Vojska. Srečo in Vrhovec Gašper. Obradovič Milan in Vrhovec Gašper sta se tokrat prvič predstavila.

Na otvoritvi razstave je številne goste in ljubitelje domačih likovnikov pozdravil in spregovoril o pomenu razstave predsednik Izvršnega odbora Kulturne skupnosti Domžale Stane Habe, nato pa še predsednik društva akademski slikar Janez Praprotnik. Prvič se nam je tokrat predstavil Domžalski okteti, ki je uspešno zapel tri pesmi. O posameznih delih razstavljenih na tej razstavi je obširno spregovoril mentor društva akademski slikar Danijel Fugger. Že na sami otvoritvi je bil lep obisk, lep obisk je bil pa tudi vse dni, kar je bila razstava odprta, saj si je razstavo ogledalo nekaj sto ljudi. Predvsem je pa razveseljivo, da si je razstavo ogledalo toliko mladih.

Morda še nekaj zapisov iz knjige vtisov:

„Razstava, ki je pripravljena s srcem do slik in predvsem umetnosti. Predvsem se občuti pomanjkanje takih in podobnih razstav, pa tudi konstantnega razstavnega prostora.“

„Predlagam več tega dela in predvsem iz vseh del občini

doma, pa se več pogrebov je bilo na katerih je bilo tudi treba igrati. Najbolj sem bil pa vesel takrat, ko smo godbeniki po dolgih letih od svoji 75-letnici po zaslugi Staneta Habeta, Albina Pavlina in Zdravke Trohe dobili nove instrumente.“

„Vem, da ste bili tudi predsednik godbe.“

„Da, predsednik godbe sem bil dvakrat, bil sem pa tudi blagajnik. Sedaj sem pa član nadzornega odbora.“

„Povejte mi prosim še neka podatkov o domu in domačih.“

„Hišo sva z ženo zgradila leta 1937. V zakonu se nama je rodilo pet otrok, trije fantje in dve dekleti, ki so vsi poročeni. Imava desetvnuvkov. Sin Gustelj je elektro inženir, sin Ciril strojni tehnik, sin Metod pa dipl. elektro inženir. Hčerka Marija je uslužbenka, hčerka Teodora pa dipl. gradbeni inženir.“

Študa je najstarejši predel Domžal, saj se omenja že leta 1205. V Študi je tudi staro Dimžev kužno znamenje iz leta 1602, pa tudi najstarejša lesena kmečka hiša je tu — Markuzova iz leta 1601.

„Kaj pogrešate v Študi kot star Študljan?“

„Vsekakor pogrešamo v Študi trgovino, pa gostilno in mesarijo, čeprav imamo v kraju klavnico. Število hišnih posestnikov se je v zadnjem času izredno povečalo, zato kraj to tudi potrebuje. Mostovi so sedaj urejeni, le razsvetljavo b bilo treba bolje urediti.“ T.R.

Domžale.“

„Razstava se mi zdi prijetna poživitev. Organizatorjem veljajo čestitke in zahvala.“

„Zanimiva in kvalitetna razstava naj bo vzgled tudi katerim akademskim slikarjem.“

„Zakaj v teh Domžalah ni galerije?“

Iz knjige vtisov se vidi, da ljudje radi obiskujejo razstave domačih likovnih ustvarjalcev in si podobnih razstav še želijo. Zato bi bilo prav, da bi člani Likovnega društva Petra Loboda Domžale pripravili še več razstav. Zelo umestna je pa tudi pripomba, da bi Domžale čimpreje dobile razstavno galerijo.

In morda le še to. Na razstavi del likovnih ljubiteljev, ki so nastale na ekstemporu Rašica 1980 in je bila odprta v Galeriji Ceneta Štuparja na Črnučah razstavljajo svoja dela trije člani Likovnega društva Petra Loboda Domžale in to: France Orehek, Ida Rebula in Tone Ravnikar. Pokrovitelja te razstave sta bila OS ZSS Ljubljana in Podjetje Dinos Ljubljana.

OBVESTILO

Občinska komisija za izvedbo popisa obvešča, da še vedno potrebujemo popisovalce za izvedbo popisa. Prednost imajo upokoјenci, študentje in tisti, ki niso v rednem delovnem razmerju. Zaželjena je vsaj srednja strokovna izobrazba, potreben pa je tudi dober vid. Ob tem želimo, da se za to priložnostno delo javijo občani iz vseh krajevskih skupnosti občine.

Pismene prijave pošljite Občinski popisni komisiji pri Skupščini občine Domžale. Za opravljeno delo je zagotovljeno ustrezno plačilo. Prijavite se najkasneje do 25.2.1981.

NOVO – NOVO – NOVO

POPRAVILO ČEVLJEV

- solidno in poceni
- vsak dan, tudi ob sobotah

vam opravi

PAVLE ŠTUPAR
Finžgarjeva 5, Vir

Se priporoča!

KNJIŽNE NAGRADE RAZDELJENE

Zapisnik zrebanja novoletne nagradne križanke

Komisija v sestavi: Silva Zver, Katica Javoršek, Rajko Radmelič, Tone Jurovič in Drago Huth je dne 20.1.1981 na Delavski univerzi izžrebala med 80 poslanimi rešitvami te nagrajence:

Jankovič Terezija, Loka, Na ulicah 42, Mengeš
Blejc Danica, Slamnikarska 27, Mengeš
Hrovat Boris, Ljubljanska 102, Domžale
Pirnat Jože, Trzin, Mlakarjeva 7, Mengeš
Judež Francka, Ljubljanska 83, Domžale

Nagrajenci, ki jim iskreno čestitamo, bodo knjižne nagrade prejeli po postu.

Uredništvo

GALVANIZACIJA MARTINJAK
Homec, VIII. ulica št. 8
61235 RADOMLJE

Takoj zaposlimo po dogovoru 3 delavke, za opravljanje dela v galvani, za nedoločen čas.

Vse ostale informacije dobite na gornjem naslovu.

OZ "ZORA" DOMŽALE
Veljka Vlahoviča 1/E
61230 DOMŽALE

Odbor za delovna razmerja
vabi k sodelovanju in objavlja

PROSTA DELA IN NALOGE V RAČUNOVODSTVU

Pogoji:

- Kandidat mora poleg splošnih, izpolnjevati še naslednje pogoje:
- končana srednješolska izobrazba, prednost imajo ekonomski tehniki,
- 2 leti delovnih izkušenj pri opravljanju knjigovodskih del.

Prijave sprejema Odbor za delovna razmerja OZ "ZORA" Domžale 15 dni po objavi. OD po samoupravnem sporazumu. Poskusno delo za sprejetje kandidata traja 2 meseca. Stanovanj ne nudimo.

AGROEMONA o.sub.o. DOMŽALE
TOZD POLJEDELSTVO GOVEDOREJA
o.sub.o. DOMŽALE

OBJAVLJA prosta dela in naloge za

KV ELEKTRIČARJA

v OE Mehanizacija – Mengeš

POGOJ: KV električar z 2 letnimi delovnimi izkušnjami in odsluženim vojaškim rokom.

Nastop dela možen takoj.

Pismene prijave naj kandidati pošljejo v roku 15 dni od dneva objave na naslov: Agroemona Domžale, TOZD Poljedelstvo-Govedoreja Domžale, Levstikova 39, 61230 Domžale.

SVET CENTRA ZA USPOSABLJANJE IN VARSTVO INVALIDNIH OSEB DOMŽALE-KAMNIK

RAZPISUJE dela in nalogo

VODJA SKUPINE II.

POGOJI: – tekstilni tehnik pletiljske smeri,
– večletna praksa.

Posebni pogoji: – smisel za delo z invalidnimi osebami,
– samoiniciativnost,
– poskusna doba 6 mesecev.

Nastop službe je možen takoj ali po dogovoru.

Delavec združuje delo za nedoločen čas.

Pismene prijave z dokazili pošljite v 15 dneh po objavi na naslov: Center za usposabljanje in varstvo invalidnih oseb Domžale-Kamnik p.o., 61234 Mengeš, Ropretova pot 1.

OBČINSKI ODBOR ZZB NOV KRAJEVNA SKUPNOST IN DRUŽBENOPOLITIČNE ORGANIZACIJE IHAN

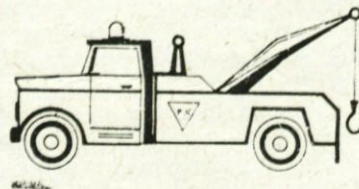
VAS VABIJO

na žalno svečanost, ki bo v torek, 24. februarja 1981 ob 10. uri pri spomeniku 72 padlim borcem in aktivistom na Oklem nad Ihanom.

Pohod mladine in ostalih udeležencev, ki bodo šli s šolsko mladino je ob 8. uri izpred osnovne šole Ihan. Zbirališče in sprevod s praporščaki pa bo kot običajno iz Dobovelj ob 9.30 uri k spomeniku na Oklo.

Posebni vabil ne bo.

Občinski odbor ZZB NOV Domžale

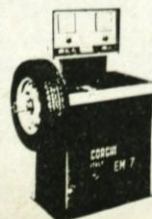
Avtovlečno službo vršim na vseh relacijah NON-STOP

NOVAK Pavel
Tovarniška 27
Preserje, p. Radomlje
Tel. (061) 721-784

NOVO – NON STOP – NOVO VULKANIZACIJA NA RODICI

- vulkanizacija
- montaža, demontaža avtoplaščev
- centriranje koles

se priporočamo ob vsakem času

SMOLNIKAR Janez, Perkova 17, Rodica, Domžale

IN MEMORIAM

V SPOMIN

Na mengerskem pokopališču smo se 9. januarja 1981 poslednjič poslovili od članice vojaških vojnih invalidov Jožefe Korošec.

Rodila se je leta 1905 na Jezeru pri Podpeči. V družini, ki je štela osem otrok, so imeli le malo zemlje. Ze težko življenje je postalo še težje, ko je pri petih letih izgubila očeta. Bratje in sestre so po letih odšli za kruhom, Jožefa pa je kot najmlajša ostala pri mami.

Cprav si je pozno ustvarila družino, je rodila pet otrok. Ko so otroci dorasli, se je pričela vojna. Ze v prvem letu okupacije so ji Nemci zaprli moža in ga odvedli v Begunje. Ko je prišel na prostost, je odšel v partizane. Pred koncem vojne pa se je kot ujet partizan zopet znašel za begunjskimi rešetkami.

Razen strahu, ki ga je prestajala zaradi moža, jo je morila skrb, kako preživeti otroke. Prijela je za vsako delo, ki se ji je ponudilo. Delala je v opekarni in pri kmetih.

Vojno je prebrodila. Mož se je vrnil. Otroci so se začeli osamosvajati, tedaj pa se je smrtno ponesrečil leta 1955 najstarejši sin Franjo, ki je bil pilot.

Težka mladost, vojna, sinova smrt in tegobe, ki jih v nobeni družini ne manjka, so prizadele njeno srce. Omagovalo je, dokler ni za vedno obstalo.

Odšla je dobra, skrbna mati, požrtvovalna, odločna in zavedna slovenska žena.

Za vse žrtve ji iskrena hvala!

L. M.

ANICA PANGRE

V mesecu decembru nas je nenadoma zapustila dolgoletna dobska „poštarica“ Anica Pangre, ki smo jo radi klicali „poštna Anica“. Vse svoje življenje je posvetila delu na pošti v okviru PTT organizacije, saj skoraj ne pomnimo, kdo je pred njo vodil pošto v Dobu. Bila je skromna in prijazna, vedno pripravljena pomagati, svetovati pri pošiljanju paketov, poštnih nakaznic, pa tudi dosledna in zelo vestna. Prav, ko smo v Dobu dobili novo pošto, se je upokojila in ko bi lahko uživala zaslužene dni počitka, je tragično premenila.

Pogrešali te bomo!

ZAHVALA

Ob prerani izgubi našega dragega sina in brata

VALENTINA KOSA

iz Dragomlja

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, znancem ter vsem njegovim prijateljem, za pomoč, darovano cvetje in tako številno spremstvo na njegovi zadnji poti.

Zahvaljujemo se tudi vsem učiteljem Vzgojnega zavoda Janeza Levca – enota Nove Jarše Ljubljana za njihov trud, darovano cvetje ter spremstvo ob slovesu. Enaka zahvala tudi Trgovskemu podjetju Napredek Domžale za darovano cvetje in spremstvo ob slovesu.

Neutolajžljivi vsi njegovi.

V SPOMIN

14. februarja mineva eno leto, ko nas je moral po tako težki in zahrbtni bolezni v svojih najlepših letih življenja zapustiti

LOJZE URANKAR

z Limbarske gore 16

Kako prazen je odslej naš dom, pogrešamo tvojo delovno roko, tvoj prijazni nasmeh, predvsem pa tvojo ljubezen, ki si jo nam razdajal. Bodi ti večna hvala za vse, kar si storil za nas, spočij se v svojem poslednjem domu, ki ga večkrat obiskujemo.

Žena Francka s sinovoma
in vsi tvoji

ZAHVALA

Ob nenadnem bolečem slovesu našega dragega moža, očeta, brata starega očeta in strica

ANDREJA VLAHINJA

iz Preloga 5 pri Ihanu

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom Majcnovi, Piskarjevim, Povirkovim, Pihlerjevim, Kvas Tilki in Ediju za nesebično pomoč ter ostalim sosedom za izrečena sožalja in darovano cvetje. Zahvaljujemo se vsem znancem in prijateljem, ki ste nam v dneh žalosti stali ob strani, podjetju „SCT“ iz Ljubljane, Tosami, Toko, Farmi Ihan za darovano cvetje, pevskemu zboru Tosama in cerkvenemu pevskemu zboru iz Ihana za častno spremstvo na njegovi zadnji poti, duhovniku za opravljen pogrebni obred, predstavniku „SCT“ za poslovilne besede in vsem, ki ste se v tolikšnem številu zadnjič poslovili od našega dragega.

Zalujoči domači.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi moje ljube, drage, nepozabne in dobre žene

JOHANE STENKO

se lepo zahvaljujem vsem domačim, sosedom in znancem, ki so jo obiskovali v času bolezni in jo spremili na njeni zadnji poti. Posebno se zahvaljujem moravškemu dekanu in kaplanu Mirotu Šlibarju za opravljen pogrebni obred. Ravno tako se zahvaljujem vaščanom za spremstvo na zadnji poti in za darovano cvetje.

Žalujoči mož Frenk in ostalo sorodstvo.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage skrbne mame, stare mame, sestre in tete

ANE URBANIJA

iz Radomelj

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki so nam v globoki žalosti pomagali, sočustvovali z nami, izrekli sožalje, darovali cvetje in jo v tako velikem številu pospremili na njeni zadnji poti. Iskrena hvala gospodu župniku za poslovilne besede in lepo opravljen obred ter cerkvenim pevcem iz Radomelj za ganljive žalostinke.

Vsem še enkrat iskrena hvala!

Zalujoči vsi njeni.

V SPOMIN

12. februarja je minilo leto dni odkar smo se na domžalskem pokopališču poslovili od dolgoletnega godbenika, skrbnega moža in očeta

MIHAELA SVETLINA

Dom pod Šumberkom ob Kamniški Bistrici je ostal prazen, violina, ki si ji izvil melodijske še nekaj dni pred prezgodnjo smrtjo sameva.

Vedno se te bomo spominjali. Hvala tudi vsem, ki se ga spominjate in mu v spomin prinašate cvetje in mu na grobu prižigate svečke.

Vsi njegovi.

POPRAVEK

V 18. številki Občinskega poročevalca z dne 20. decembra 1980 je pomotoma pri razpisu Osnovne šole Šlan-

Jožice Polanec. Navedeni tovarišici se za nastalo pomoto opravičujemo.

Uredništvo.

NEKAJ O STEKLINI

Steklina je nalezljiva, neozdravljiva kužna bolezen skupna živalim in ljudem. Pri obolelem človeku ali živali virus uniči centralni živčni sistem. Glavni znaki bolezni so zaradi tega depresija, pobitost, živčna napetost, krči, motnje v zavesti, pojačana razdražljivost in končno paraliza in smrt zaradi paralize dihalnih mišic. Prenaša se z ugrizom stekle živali.

NEKAJ O BOLEZNI

Bolezen je bila poznana že v starem veku, vendar so šele v 19. stoletju dokazali, da je aktivna snov v možganih (danes vemo, da je to virus) in so jo lahko prenesli na poizkusne živali. Kmalu potem je Pasteur napravil cepivo za zaščitno cepljenje ljudi in živali. Za steklino zbolijo vsi sesalci in perutnina. Razširjena je po vsem svetu, ni jo na nekaterih otokih n.pr. v Angliji. Včasih je bila razširjena predvsem v državah, ki so imele slabo organizirano veterinarsko službo in stekline niso zatirale. Takrat so bili glavni prenašalci stekline psi (urbana steklina). Danes psi niso glavni vir stekline, ker jih redno cepimo. Glavna prenašalka stekline je danes lisica, zato je steklina razširjena po vseh državah. To je tako imenovana gozdna ali silvatična steklina. Tako se imenuje zato, ker jo prenašajo gozdne živali (lisice, volkovi itd.).

KDAJ PRIDE DO OKUŽBE?

Okužba s steklino je redno z ugrizom stekle živali, ki s slino izločajo virus. Globoke rane in rane v bližini živcev so bolj nevarne. Iz rane prodira virus po živcih v možgane, šele nato pa po živcih v slinske železe in se tu obilno izloča s slino.

Prvi klinični znaki se pojavijo pri živalih 40 ur po pojavu virusa v možganih. Zaradi okvare živčnih celic postane žival nemirna, zavest se ji omrači, postane agresivna, nato nastane paraliza – paraliza dihalnih mišic pa je vzrok smrti. Od ugriza do pojava bolezni preteče pri živalih nekaj dni do 1 leta in več. Navadno je najkrajša inkubacija 14 dni, večinoma pa 3 do 6 tednov. Inkubacija pri ljudeh pa traja 10 do 21 dni od ugriza.

Znaki obolenja so večinoma podobni. Razlikujejo se nekoliko pri posameznih vrstah živali.

Klinično razlikujemo dve obliki stekline:

- a) običajno agresivno obliko
- b) tiho – depresivno obliko

Agresivna oblika

I. stadij

Žival v I. stadiju kaže spremembo obnašanje; pes se ne odziva na poziv, skriva se, laja brez razloga, je razdražljiv, ne je rad hrane, ki jo je sicer navajen, grize neobičajne stvari (les, kamenje ipd.), težko požira, iz ust se mu cedi slina, pogled je moten, spolni nagon povečan. To traja od pol dneva do treh dni.

II. stadij

Razdražljivost se stopnjuje do besnosti, psi so vedno bolj popad-

ajo, slamo, drevesa – grize kletko v kateri je zaprt), napada druge pse, živali in človeka in na vsak način skuša pobegniti, če je na verigi se odtrga in pobegne od doma, glas ima spremenjen.

III. stadij

je stadij paralize oz. depresije. Nastane paraliza žrela in grla (zato slinjenje), paraliza ličnih mišic, jezika, nato postopoma paraliza nog in trupa. Žival pogine zaradi zadušitve (paraliza dihalnih mišic).

Tiha steklina

Žival pri tej obliki bolezni lahko pogine naglo, brez razdražljivosti in paralize. Včasih pa tiha steklina traja dolgo, žival ima paralizo in zelo hujša. Opazili so, da je tiha steklina pogostejša pri psih v mestih.

Pri mačkah je steklina podobna oni pri psih. V I. stadiju mijavka, grize, praska, nato se slini. Nastopi paraliza in smrt.

Govedo, ki je obolelo za steklino preneha jesti, nima mleka, zamolklo moka, napada druge živali, zaletava se v drevesa, jasli, je nemirna, bega brez cilja, lega in vstaja. Po nekaj dnevih ne more več vstati. Še prej pa se slini, ker ne more požirati slin. Tega ne smemo zamenjati z jabolkom ali repo v požiralniku. Ko žival obleži, ji spodnja čeljust nemočno visi, se slini, ne more zapreti ust in po kakih petih dneh pogine. Pri ostalih domačih živalih so znaki podobni.

Divje živali, ki so obolele za steklino se nenormalno obnašajo proti naravnim sovražnikom. Prihajajo v vasi in mesta in se mešajo s psi. Po narodi neagresivne živali postanejo agresivne ali so na videz čisto pohlevne. Za primer naj navedemo lisice, ki so v zadnjem času napadale pse v naši občini, ki so bile vse stekle.

TRAJANJE BOLEZNI

V celoti bolezen traja 2 do 13 dni. V povprečju pa 5 dni. Obolele živali poginejo, oboleli ljudje pa umrejo. Bolezen spoznamo lahko pri agresivni obliki stekline po izrazitih kliničnih znakih. Danes diagnozo postavljamo v zato opremljenih laboratorijih, kjer v možganskih celicah dokažejo Negrijeva telesca, še več pa z imunofluorescenco. Če je sumljiva žival ugriznila človeka pa diagnozo potrdijo še z biološkim poizkusom na belih miših. Zanesljivost je pri metodi imunofluorescence 98,9%, pri biološkem preizkusu pa 98,7%. Medtem, ko je zanesljivost ugotavljanja diagnoze z dokazom Negrijevih telesca 75,4%. Če je žival

priljubljen postopek. Če je žival stekline ali suma na steklino je treba prijaviti, živali, ki so obolele za steklino je treba ubiti. Ubiti je treba vse pse ali mačke, ki so prišli v stik s steklo živaljo ali pa jih izolirati za tri mesece v posebnem karantenskem prostoru. Vse pse je obvezno registrirati in označiti in enkrat letno obvezno cepiti proti steklini.

steklino lahko cepijo pse 2 krat na leto, ker je s tem zaščita veliko zanesljivejša. Vsakega klinično zdravega psa, ki je ugriznil človeka moramo 10 dni opazovati in ga v tem času 3 krat pregledati na steklino. Uničevati divje živali, ki so prirodni rezervat stekline (volkovi, lisice, jazbeci in pižmovke...). Cepljenje ugrizenih živali po vgrizu

STEKLINI SE NE DA OZDRAVITI!

Predpisani postopki

Za preprečevanje stekline so

(Nadaljevanje na 15. strani)

NALOGE NA PODROČJU BOJA PROTI ALKOHO-LIZMU

Tudi v naši občini postaja problem alkoholizma vse bolj pereč. Temu vprašanju so posvetili veliko pozornost Koordinacijski odbor za stabilizacijo, Koordinacijski odbor za boj proti alkoholizmu in narkomaniji, Svet za družbenoekonomski položaj žensk pri Občinski konferenci SZDL; o tem pa je razpravljal tudi aktiv gospodarstvenikov. Navedeni dejavniki so vsak s svojega zornega kota opredelili posledice zasvojenosti z alkoholom in sklenili, da je o tem družbenem zlu tudi v naši občini potrebno posvetiti več pozornosti, saj korenine niso od danes, ampak so že dalj časa prisotne in imajo velike posledice.

Glede na to je bilo sprejeto, da je potrebno seznaniti vse sredine z nalogami na tem področju, za kar so bili sprejeti tudi naslednji

DOGOVORI IN STALIŠČA:

1. Informacijo o stanju alkoholizma v občini je potrebno predstaviti aktivu gospodarstvenikov zlasti z vidika gospodarske škode, manjše produktivnosti, nesreč pri delu, slabšega splošnega zdravstvenega stanja delavcev in velikih stroškov, ki nastopajo v zvezi s tem.
2. V organizacijah združenega dela morajo biti s problematiko najbolj seznanjeni individualni poslovodni organi, ki v nadaljevanju procesa lahko tudi najbolj energično ukrepajo.
3. Strokovne službe v OZD imajo podatke o ljudeh, zasvojenih z alkoholom, zaradi tega se je treba dogovoriti za najbolj ustrezen in dosleden način reševanja.
4. Vsaka OZD naj izdela svojo lastno oceno izpada z dela zaradi pitja, bolezenskih posledic, ki izvirajo iz tega, nesreč pri delu ter prometnih nesreč. Posledice zasvojenosti se v nadaljevanju odražajo tudi na bolezenskih stanjih drugih družinskih članov, nevrozah, deviacijah ter vzgojnih in socialnih problemih. Z rezultati naj seznanijo zdravnike in širšo javnost.
5. Akcija mora še bolj usklajeno potekati na relaciji OZD – družina bolnika – zdravstveni dom.
6. Vse kšitve zaradi alkoholizma morajo biti v samoupravnih aktih dosledno opredeljene /doslej še niso/.
7. Po izkušnjah zdravnikov je največji problem prvi obisk bolnika v zdravstvenem domu, zato je potrebno še tesnejše sodelovanje med organizacijo združenega dela in družino bolnika.
8. Problematiko alkoholizma naj obravnavajo tudi v organizacijah ZSMS.
9. Svet za družbenoekonomski in politični položaj žensk predlaga, naj socialna služba pripravi članek o stanju na tem področju z vidika osveščenosti žensk, ki se naj objavi v Občinskem poročevalcu in internih glasilih organizacij združenega dela.
10. Alkoholizem in iz njega izvirajoče posledice naj več prostora najdejo tudi v učnih programih osnovnih in srednjih šol.
11. Skupnost za zaposlovanje naj dosledno opravlja svojo funkcijo v povezavi z zdravstveno službo in naj bolnika ob sumu, da je alkoholik, takoj napoti na zdravljenje.
12. Zdravstvena služba mora javnost bolj opozarjati na stroške, ki nastajajo zaradi zdravljenja alkoholikov.
13. Vodstva krajevnih konferenc SZDL in socialne komisije pri svetih KS naj dosledno spremljajo problematiko na terenu ter z ugotovitvami pomagajo OZD in strokovnim službam.

Koordinacijski odbor za boj proti alkoholizmu

in opazovanje teh živali 3 mesece. Psov in mačk, ki jih je ugriznila stekla žival pa ni dovoljeno cepiti.

Človek bi se zaščitil pred steklinno najuspešnejše, če bi steklino zatrl pri živalih. Zaradi tega je zelo pomembno cepljenje psov proti steklini, ker so ti v najtesnejšem kontaktu z ljudmi in pogostoma pridejo v stik z divjimi živalmi v gozdovih.

IZGLED BOLEZNI PRI ČLOVEKU

Inkubacija (čas od okužbe do izbruha bolezni) zavisi od vrste škodljivosti virusa – običajna je nekje med 10 – 21 dnevi, lahko pa celo 60 dni ali več. Pacient občuti bolečine okrog rane, ima občutek splošnega neugodja, postane melanholičen (otožen), včasih tudi razdražljiv, tava brez cilja, izgubi apetit, spanje je nemirno. Bolezen se pojavlja v dveh oblikah: Furiozni ali besni in v tihi paralični.

Besna (furiozna) oblika

Pojavi se strah pred vodo (hidrofobia), pri požiranju se pojavijo krči v požirnih mišicah. Ti krči so izredno boleči in zaradi strahu pred le temi pacient noče požirati, vendar ga huda žeja spet sili k pitju vode; končno bolnik že samo s pogledom na vodo dobi močne krče in bolečine. Vzporredno se pojavi tudi močno slinjenje. Krči pridejo tudi na dihalne mišice in bolnik se v težkih mukah zaduši. Pacient je v tem času zelo razburljiv in celo popadljiv. Temperatura je dvignjena le proti koncu bolezni. Bolezen konča vedno s smrtno dva ali tri dni po zgoraj opisanih znakih.

Tiha ali paralična oblika

Bolezen je mnogo redkejša kot furiozna. Začne se s temperaturo, ohromitvah okončin, očesnih ali obraznih mišic, motnjami v dihanju. Ohromitve se navadno pojavljajo na poškodovanem udu in se nato postopno širijo po vsem telesu. Znaki strahu pred vodo so lahko odsotni. Brž, ko se pojavijo znaki bolezni je bolnik zapišan smrti. Ni pa s tem rečeno, da zbolil vsakdo, ki ga je vgrizla bolna žival. Zbolil le približno 20 – 25 % vgriznjenih. Pojav bolezni zavisi od raznih faktorjev – predvsem od vrste vgriza ali rane. Globoke rane imajo večjo obolenost kot površinske. Pravočasna oskrba rane zmanjša odstotek obolenosti. Najbolj enostaven način je, da rano očistimo z nekaj procentno milnico. Vgriz skozi obleko ima približno 5 krat manjšo obolenost kakor vgriz v nepokrito kožo.

Bolezen povzroča virus. Dokazano je, da potuje od mesta okužbe po živcih proti centralnemu živčevju. Ta virus je zelo odporen v mrazu, vročina pa ga zelo hitro oslabi.

PREPREČEVANJE TE BOLEZNI

Pustimo, da rana krvavi – pričakujemo, da bo kri izplavila nekaj virusa. Priporoča se kauterizacija, vendar še najbolj učinkovita je

nekaj procentna milnica. Seveda pa moramo to uporabiti čimprej, kajti če zamudimo pol ure, oskrba rane ni več možna v smislu preprečitve bolezni.

Antirabično cepljenje z vakcino je sedaj edina metoda s katero zavarujemo z neko verjetnostjo inficiranega človeka pred izbruhom bolezni. Vemo pa tudi, da ima to cepljenje v izjemnih primerih lahko hude posledice. Seveda pa v slučajih, ko je bolnik okužen s steklino vedno izbiramo manjše zlo, pa čeprav tudi lahko pride do postvaccinalnega Encephalitisa (vnetje možganov po cepljenju).

Nujno indicirano je takojšnje zdravljenje z vakcino.

1. če je pes klinično stekel in je to že dokazano z laboratorijskimi preiskavami

2. vsi vgrizi v glavo in vrat

3. če je žival pobegla in je ni moč opazovati.

Vakcino, odnosno zdravilo proti tej bolezni (6 ampul v določenih presledkih) je še dobili pri nas. Vsekakor pa ni na razpolago vakcine v preventivne namene.

To zdravljenje z vakcino pa ni trajno in zavaruje človeka nekaj manj kot 1 leto. Iz vsega tega sledi, da se je bolje držati vseh navodil, katera so opisana v celoti.

Povzetki iz predpisov

1. Obvezna registracija in prijave vseh psov starejših od 3 mesecev na Veterinarskem zavodu Kamnik-Domžale, v Domžalah Ljube Šerčerja 1.
2. Obvezno cepljenje vseh psov 1 krat letno proti steklini.
3. Vsak pes, ki vgrize človeka mora biti obvezno opazovan 10 dni po vgrizu.
4. Pse in mačke, ki so prišli v stik s steklo živaljo ali živaljo sumljivo na steklino, je treba pokončati ali jih 3 mesece opazovati zaprte v kletkah v zato določenem objektu. Ostale vrste živali je treba cepiti po vgrizu in jih 3 mesece opazovati ali pa ubiti.
5. Kontumacijski psov in mačk, kadar se pojavi steklina.

V tem času morajo biti psi privezani ali zaprti, kadar so zunaj bivališča morajo biti na vrvi in z nagobčnikom. Mačke morajo biti v času kontumacijske zaprte. Pse in mačke, ki se v času kontumacijske potepajo se odzame, pobije in odstrani.

Lastniki psov, mačk in ostalih domačih živali kateri ne spoštujejo Zveznega pravilnika o ukrepih za zatiranje in izkoreninjenje stekline pri živalih (Ur. l. SFRJ št. 34/80), Odloka o reji, registraciji in označevanju psov ter reji ostalih domačih živali (Ur. vestnik občine Domžale št. 2/79) in Odredbe o ukrepih za preprečevanje, zatiranje in izkoreninjenje stekline na območju občine Domžale (Ur. vestnik občine Domžale št. 15/80), se kaznujejo po zakonu o varstvu živali pred kužnimi boleznimi, ki ogrožajo vso državo (Ur. l. SFRJ št. 43/76).

Štab za zatiranje stekline pri izvršnem svetu SO Domžale

Najmlajšim šolarjem zažarijo oči, ko tovarišica pove, da bodo danes imeli telovadbo, vendar pa je marsikdo potem razočaran, ko gredo samo na sprehod ali pa se igrajo igrice „trden most“. Tudi tretješolci in četrtošolci vidijo telovadnico od znotraj le nekajkrat na mesec, čeprav imajo v učnem programu tri ure na teden. V petem in šestem razredu se to nekoliko popravi, vendar pa je otrok že zamudil „najbolj gibljiva leta“, pa tudi delovnih navad nima trdnih. V zadnjih dveh razredih pa Janezki že počasi postajajo Janezi, ki nič ne znajo. Povsem razumljivo je, da potem v kasnejših letih zanimanje za šport ne bo narasčalo. Res je sicer, da obstajajo izjeme, ki pa so žal vse prerredke.

In kaj je vsemu temu vzrok? Mnogo bi se jih našlo: pomanjkanje in neurejenost objektov in rekvizitov, pomanjkanje kadra oz. ustreznih vodij treningov, prenatrpan učni program v nižjih razredih, ki pripelje do pomanjkanja časa za telovadbo, posledica tega pa je nezainteresiranost za resno vadbo v višjih razredih.

Navsezadnje pa lahko ugotovimo, da je največji vzrok, da je temu tako nepravilna in nezadostna organiziranost, katere pa smo sami krivi in zaradi katere je množičnost v osnovnošolskem športu tako majhna. Po drugi strani pa so otroci, kadar niso v šoli, večinoma prepuščeni ulici in samim sebi. In če vaš prvošolček rad igra nogomet, zakaj ne bi popoldne prišel na šolsko igrišče in zaigral v pravem nogometnem moštvo? Ko dekletce skače čez kolebnico, zakaj ne bi prišla v telovadnico in se pod strokovnim vodstvom ukvarjala z atletiko?

Za popoldansko vadbo ni več toliko izgovorov, saj popoldne otroci nimajo pouka in so telovadnice proste. Tudi težave s kadrom in vodniki bi se dale rešiti, saj je mnogo učencev, ki končajo osnovno šolo, zainteresiranih za nadaljnjo vadbo in te bi zlahka usposobili za trenerje. Tako bi bili učitelji telovadbe razbremenjeni saj bi lahko prevzeli le nadzor nad vodniki in ne bi bilo nujno, da so prisotni na vseh treningih.

Otrok, ki bo že v prvem razredu delal prevale in brcal žogo, bo v četrtem razredu dobro

vedel katera športna panoga ga najbolj privlači in kje je najbolj uspešen. Tako se bo v višjih razredih lahko posvetil izključno tej panogi in na svojem področju tudi nekaj dosegel. Po končani osemletki, pa se lahko učenci v kakšen športni klub, postane vodnik mlajšim ali pa se s športom ukvarja le za rekreacijo.

Če ste svojim otrokom zgradili telovadnico in igrišča naj to začne koristiti že v prvem razredu. Razgibanost in vzdržljivost nista še nikomur škodila. Kondicija lahko pride prav tudi v SLO. Ne gre pa samo za to, ampak se učenec že od začetka nauči delovnega reda, pa tudi mnogo manj bo prepuščen ulici. Nena zadnje pa bomo tako dobili tudi odlične športnike, ki bodo lahko častno zastopali našo občino in morda celo državo. Vendar pa so to lahko samo sanje, dokler bo množičnost in organiziranost tako slaba. Pa tudi če uredimo razmere danes, bo na rezultate treba počakati najmanj sedem let, saj je splošno znano, da je treba za vzgojo dobrega športnika veliko let trdega dela tako učenca kot trenerja. In ker je v mnogih panogah največja zmogljivost športnika v starosti okrog 15 let, moramo začeti že zelo zgodaj.

Zato je treba v športno udejstvovanje pritegniti predvsem najmlajše, kajti ti so tudi najbolj navdušeni in zagnani.

Športna gimnastika je v SR Sloveniji uvrščena med 12 proritnih šolskih športov, ki se delno vključujejo v programe dela ŠSD. Kot menijo tudi pristojni na visoki šoli za telesno kulturo, je predlog lep prikaz programa, preko katerega s športno gimnastičnim udejstvovanjem organizira in uresničuje cilje, med katerimi velja poudariti predvsem:

– množičnost in odprtost programa, ki zagotavlja dokajšnjo širino dela na področju pridobivanja osnovnih psihomotoričnih sposobnosti,

– program ni vezan le na ozko znanje športno gimnastičnih prvin in iz njega, kljub majhnemu obsegu, izvira težnja zajeti osnovne smotre šolskega športa.

KOŠARKARSKI KLUB DOMŽALE

vabi na tradicionalno

PUSTOVANJE

v hali Komunalnega centra
sobota, 28. februar 1981 ob 20. uri

in

torek, 3. marec 1981 ob 20. uri

Igrajo "PRIJATELJI"
s pevko Urško Korenčan

Prodaja vstopnic in informacije
v hali – ZTKO, tel. 721-015

OGLAS

Gostišče „Stari Kovač“ Radomlje išče žensko srednjih let za čiščenje gostinskih prostorov (4 ure – dopoldanski čas). Informacije na telefon 722-467.

OGLAS

Kupim starejšo hišo z manjšim vrtom ali stanovanje v Domžalah ali bližnji okolici – smer Kamnik. Plačam v gotovini. Informacije tel.: 721-784.

